

Zohorský hlas

XV. ročník | č. 5/2022 | ISSN 1338-0273 * EV 4004/10 | zdarma

Zohorský hlas

Ročník 2

November – December 2008

Zadarma

Úvodné slovo

Vážení spoluobčania, ani sme sa nenazdali a už sú tu opäť Vianoce. Vianoce sú najkrajším a najrudkejším a nemôžeme byť voči sebe ohľaduplnejší po celý budúci rok! Prijemné prežitie vianočných sviatkov, veľa zdravia, šťastia a porozumenia Vám všetkým žela JUDr. Michalínová starostka obce Zohor

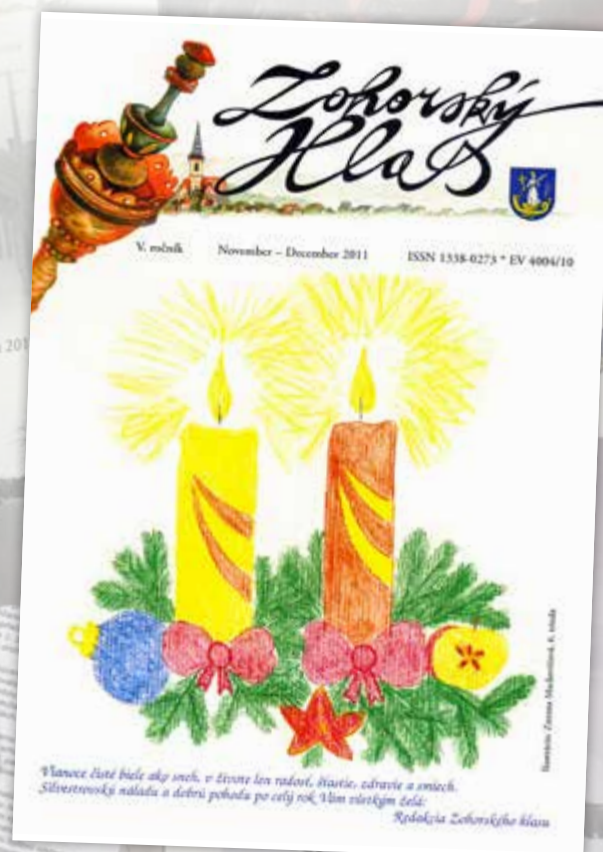
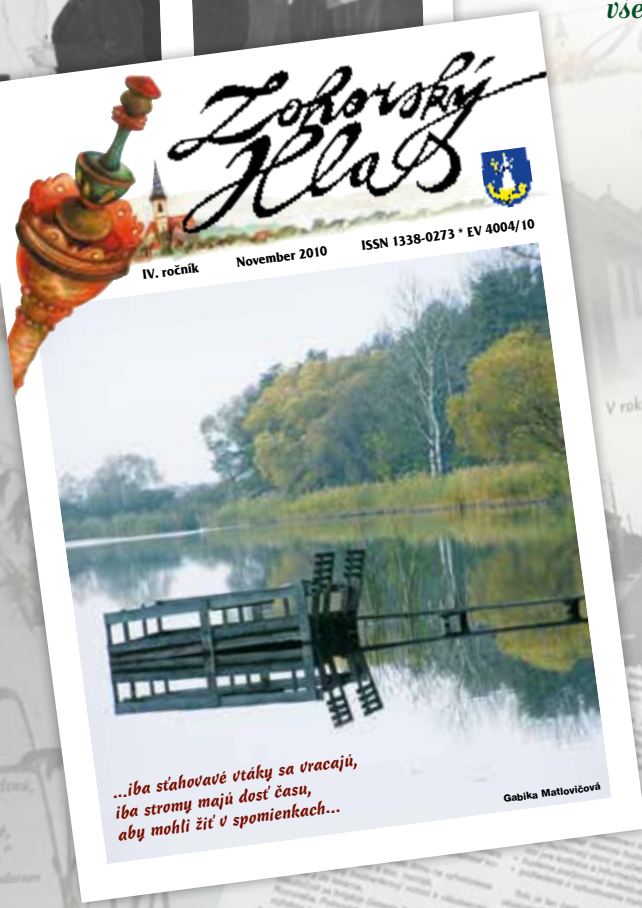
OCENENIE

Dňa 26. 10. 2008 sa konalo v Kultúrnom dome v Zohore stretnutie dôchodcov starších ako 65 rokov. Toto máš stretnutie každoročne poriadka Obecný úrad, aby tak vyjadri podakovanie a úctu našim starším občanom. Úvodné slová predniesla p. starostka JUDr. Michalínová. Po nich sa prítomným prítomní správcovia farnosti vdp. dekan Slamka. K dobrej nálade prispel aj predseda Kultúrnej komisie p. Lacko svojim vtipným konferovaním. Toto stretnutie prišla pozdraviť aj predsedkyňa Okresnej organizácie Jednoty dôchodcov p. Zofia Lomnická. Po krátkom príhovore ocenila dve naše členky. A to: Mariu Ščasnú vyznamenaním 2. stupňa a Martu Brozanskú vyznamenaním 3. stupňa, za ich dobrovoľnú a obetavú prácu v prospech starších občanov. Je to morálne ocenenie za ich aktivitu v tejto spoločenskej organizácii. Po týchto májch vsluchoch a krátkom kultúrnom programe, boli odmenení kyčkami a darčatkami jubilantmi a akurých výročí. Potom sa už len čakalo na prvé tóny hud. skupiny Veterán Trio z Borinky a parket sály KD sa zakrútil tancujúcimi seniormi.

MO Jednoty dôchodcov

dslobo

V tomto momente by som mohla mojich zopár viet k aktuálnej téme pokojne ukončiť. Lenže nedá mi, aby akékoľvek úvahy o voľbách zatienili to, čomu každoročne v októbri venujeme tradične zvýšenú pozornosť a tou je tá povestná „jeseň života“. Zastávam totiž názor, že kto sa naučí vážiť si šediny, nemusí sa báť, že ostane v starobe nepovšimnutý. Zároveň dodávam, že to bol celkom isto múdry človek, ktorý navrhol, aby bol práve október mesiacom úcty k starším. Žiadny iný mesiac v roku totiž starobu a starnutie nevystihuje lepšie.

Jeseň života, to predsa nie je len vyšší vek a nekonečný počet zážitkov. Je to hlavne nesmierne množstvo skúseností, pokora, rozvaha, nadhľad a plnohodnotne prežitý život. Starý človek síce nemôže konkurovať vo

výkonnosti mladým, ale jeho životné príbehy majú vždy veľkú cenu a napr. aj v takých rozprávkach je prirodzené, že si mladí ľudia chodia po múdre rady k starším. Ak vezmeme do úvahy, že rozprávky sú výrazom ľudských túžob, tak dobré rady v nich nám už od detstva ukazujú ten správny životný smer. Nepodceňujme preto ani v reálnom živote získané vedomosti a skúsenosti našich predchodcov. Ľudský život má predsa svoje prirodzené etapy.

Eva Bodorová

P. S. „Starí ľudia sú živými znameniami Božej dobroty. Požehnaný dom, v ktorom býva starý človek. Požehnaná rodina, ktorá si ctí svojich starých rodičov!“ – Pápež František.

Vianočný čas v Zohore

Milí susedia a priatelia kultúrneho života v obci.

Ako ste si mohli niektorí všimnúť, na Facebooku v skupine Zohor – dobré miesto pre život, bola vytvorená udalosť Adventné dielničky a na web obce bol pridaný tiež plagát, rovnako aj v tomto čísle Zohorského hlasu.

Radi by sme Vám predstavili tento pilotný projekt, ktorý veríme, sa stane tradíciou v najkrajšom období roka a bude pokračovať aj v ďalších rokoch.

Vieme, že v Zohore máme veľmi veľa

šikovných rúk, tvorcov rôzneho umenia, hand-made tvorenia, preto sme sa rozhodli oživiť tento vianočný čas.

Adventné dielničky pre šikovné ručičky začínajú 24. 11. 2022 tvorbou venčekov a ikebán v spolupráci so Záhradou Zuzana. Následne presne o týždeň 1. 12. 2022 bude tvorenie pre najmenších v spolupráci s OZ Neposedko – výroba rôznych vianočných ozdôb. 8. 12. 2022 bude pre Vás – dospelákov pripravená výroba vianočných oplátok a trubičiek, zaučenie pani Kristínou Machaňkovou. A posledné tvorenie, ktoré

bude trošku skôr 13. 12. 2022 bude patriť oslave konca roka, resp. chuťovým bunkám a výrobe studených mís a pochutín, samozrejme aj na rôzne iné príležitosti, v spolupráci s Miroslavom Kovárom.

Budeme veľmi radi, ak našich susedov podporíte a prídete si skúsiť dielničky. Zmeniť „vzduch“ a vyplniť dlhé zimné večery.

Tešíme sa na Vás všetkých, ako aj na ďalšie akcie, ktoré sú pre Vás v tomto vianočnom období pripravené.

Zmena programu je vyhradená.

Kultúrna komisia

Pozvánka na Vianočný koncert

Srdečne vás pozývame na koncert, ktorý sa uskutoční dňa **7.12. 2022** o 18:00 v sobášnej sieni Obecného úradu Zohor. Na koncerte vystúpia umelci Blanka a Vladimír Ondrejčákovi (gitara, husle), Pavel Bogacz – husle, Vladislava Fabianová – hobojs,

žiaci Základnej umeleckej školy v Stupave a Základnej umeleckej školy sv. Cecílie. Organizátorom koncertu je OZ Hudba v čase v spolupráci s Obcou Zohor. Vstup na koncert je voľný.

Kultúrna komisia

Komunálne a župné voľby

V sobotu 29. októbra sa konali prvýkrát v histórii Slovenska spojené komunálne a župné voľby. Či to bolo správne rozhodnutie a budeme voliť touto formou aj v budúcnosti ukáže čas. Jedno je však isté, že na krajské voľby prišlo najviac ľudí v histórii. V komunálnych voľbách sme volili starostu obce a poslancov do obecného zastupiteľstva a v župných župana a poslancov bratislavského samosprávneho kraja na roky 2022 – 2026.

O 7:00 sa otvorili volebné miestnosti troch okrskov v našej dedine. Voliči boli miestnou volebnou komisiou dostatočne oboznámení ako formou majú voliť. Všetko prebiehalo bez problémov. O 20:00 sa volebné miestnosti zatvorili a začalo sa spočítavanie hlasov. Najprv sa počítali hlasy župných volieb a potom komunálne.

A tu sú kompletne výsledky volieb:

Župné voľby

Zvolený kandidát za poslanca zastupiteľstva Bratislavského samosprávneho kraja:

Juraj Droba s počtom platných hlasov 854					
Hlasovanie podľa okrskov v obci Zohor		Okrskok 1	Okrskok 2	Okrskok 3	Spolu
Ivan	Bošňák	40	27	21	88
Juraj	Droba	191	163	164	518
Milan	Lopašovský	13	7	11	31
Ján	Mažgút	36	20	26	82
Magdaléna	Sulanová	3	7	5	15
Andrej	Trnovec	5	3	8	16
Dušan	Velič	30	30	24	84
Štefan	Zima	4	8	8	20

Zvolený kandidát za poslanca zastupiteľstva Bratislavského samosprávneho kraja:

Jakub Badrna s počtom platných hlasov 736					
Hlasovanie podľa okrskov v obci Zohor		Okrskok 1	Okrskok 2	Okrskok 3	Spolu
Jakub	Badrna	287	224	225	736
Dušan	Dvoran	60	60	57	177
Marek	Chovan	21	12	20	53
Počet voličov oprávnených voličov		1014	982	923	2919
Počet voličov zúčastnených na hlasovaní		400	318	325	1043
Počet platných hlasov pre voľby do zastupiteľstva		368	296	302	966
Počet platných hlasov pre voľby predsedu samosprávneho kraja		322	265	267	854

Komunálne voľby

Kandidáti, ktorí boli zvolení za poslancov obecného zastupiteľstva:	
1.	Jakub Badrna s počtom platných hlasov 741
2.	Martina Rybárová s počtom platných hlasov 593
3.	Juraj Mackovič s počtom platných hlasov 526
4.	Marek Granec, Mgr. s počtom platných hlasov 504
5.	Jana Buchancová s počtom platných hlasov 454

6.	Marek Timko, Mgr. s počtom platných hlasov 452
7.	Jakub Gerthofer, Ing. et Ing. s počtom platných hlasov 443
8.	Ivan Mackovič, Ing. s počtom platných hlasov 439
9.	Ján Polakovič, Ing. s počtom platných hlasov 426
10.	Tomáš Miklošovič, Mgr., PhD. s počtom platných hlasov 412
11.	Miroslav Kovár s počtom platných hlasov 411
Náhradníci – kandidáti, ktorí neboli zvolení za poslancov obecného zastupiteľstva:	
1.	Rastislav Šubjak s počtom platných hlasov 406
2.	Eva Bodorová s počtom platných hlasov 376
3.	Petra Šteffeková, Mgr. s počtom platných hlasov 308
4.	Libor Matlovič s počtom platných hlasov 306
5.	Jana Ortová, Bc. s počtom platných hlasov 223
6.	Marek Stopko s počtom platných hlasov 214
7.	Jana Vacháľková s počtom platných hlasov 181

Hlasovanie podľa okrskov v obci Zohor					Okrskok 1	Okrskok 2	Okrskok 3	Spolu
Jakub	Badrna				284	238	219	741
Eva	Bodorová				124	142	110	376
Jana	Buchancová				168	169	117	454
Jakub	Gerthofer	Ing. et Ing.			153	158	132	443
Marek	Granec	Mgr.			201	165	138	504
Miroslav	Kovár				156	135	120	411
Ivan	Mackovič	Ing.			158	163	118	439
Juraj	Mackovič				210	172	144	526
Libor	Matlovič				114	102	90	306
Tomáš	Miklošovič	Mgr., PhD.			144	150	118	412
Jana	Ortová	Bc.			75	80	68	223
Ján	Polakovič	Ing.			162	143	121	426
Martina	Rybárová				187	240	166	593
Marek	Stopko				63	83	68	214
Petra	Šteffeková	Mgr.			112	109	87	308
Rastislav	Šubjak				153	143	110	406
Marek	Timko	Mgr.			168	163	121	452
Jana	Vacháľková				64	62	55	181

Martin Zálesňák Bc.				
Počet voličov oprávnených voličov	1014	982	923	2919
Počet voličov zúčastnených na hlasovaní	408	372	336	1116
Počet platných hlasov pre voľby do obecného zastupiteľstva	404	362	323	1089
Počet platných hlasov pre voľby starostu	371	335	308	1014

Na volebné obdobie rokov 2022 – 2026 bol znova zvolený Bc. Martin Zálesňák, nakoľko bol jediným kandidátom. Pomáhať mu bude 11 poslancov, ktorých sme si zvolili. Sú to: Jakub Badrna, Jana Buchancová, Jakub Gerthofer, Ing., Marek Granec, Mgr., Miroslav Kovár, Ivan Mackovič, Eur Ing., Juraj Mackovič, Tomáš Miklošovič, Mgr., PhD., Ján Polakovič, Ing., Martina Rybárová a Marek Timko, Mgr.

Príhovor našim urbárikom

Predovšetkým sa vám chceme poďakovať za trpezlivosť v období pandémie. Ale prekonalí sme to spoločnými silami. Veríme, že už nepríde ďalšia vlna a budeme sa môcť ďalej schádzať aspoň raz do roka, podľa platného zákona o pozemkových spoločnostiach (zákon č. 97/2013 Z. z. § 14 ods.2). Od roku 2019 sa nekonalo riadne valné zhromaždenie nášho spoločenstva z dôvodu zájazdu zhromažďovania občanov. Konalo sa až 17. septembra 2022, ktoré však bolo iba čiastkové valné zhromaždenie, nakoľko aj napriek tomu, že boli rozposlané pozvánky všetkým členom, účasť bola nízka a zhromaždenie nebolo uznášaniaschopné. Ďalšie čiastkové zhromaždenie sa pripravuje na 26. októbra 2022, a mali by sa ho zúčastniť tí členovia spoločenstva, ktorí sa nezúčastnili predchádzajúceho čiastkového zhromaždenia, aby sa mohli informovať o doterajšej činnosti výboru a dozornej rady spoločenstva a o pripravovaných doplnujúcich voľbách do výboru a dozornej rady spoločenstva. Tiež o možnosti odkúpenia ponúkaných spoluvlastníckych podielov. O finančnom hospodárení informuje Ing. Mária Grmanová a o hospodárení v našich lesoch informuje odborný lesný hospodár Ing. Michal Držík.

Zo zákona č. 97/2013 Z. z. § 18 sme povinní viesť evidenciu členov spoločenstva, kde majú byť uvedené dáta narodenia, adresa bydliska aj spoluvlastnícke podiely. Spoluvlastnícke podiely a osobné údaje členov urbárskeho spoločenstva sú evidované na listoch vlastníctva č. 6490 a č. 3159 pre katastrálne územie Zohor. Adresa bydliska však v mnohých prípadoch nesúhlasí so skutočnosťou, čo je potom problematické pri doručovaní pozvánok na valné zhromaždenie spoločenstva. Tieto pozvánky sú potom vrátené naspäť ako nedoručiteľné. Pri zmene bydliska by sa žiadalo uviesť zmenu aj v zápise do katastra.

V listoch vlastníctva č. 6490 a 3159 pre KÚ Zohor je zapísaných aj 357 spoluvlastníkov ako osoba neznáma alebo zomrelá, po ktorej nikto nededí. S podielmi spoločnej nehnuteľnosti nezistených vlastníkov nakladá Slovenský pozemkový fond. (zápis na LV č. 6490 na strane 223).

Aby naše spoločenstvo nezaniklo a aby sme sa vyhli zbytočným pokutám, vyzývame členov spoločenstva, aby sa podľa svojich možností pripojili k spolupráci a podľa svojich možností, znalostí a vedomostí pomohli pri evidencii údajov potrebných v zozname členov spoločenstva.

Ďakujeme za spoluprácu.

S úctou výbor Urbárskej obce PS Zohor

Uznesenia z 27. rokovania Obecného zastupiteľstva Obce Zohor zo dňa 19.10.2022

Uznesenie č. 27/1/2022 – Oza berie na vedomie

a) určenie zapisovateľky zápisnice: Mgr. Gabriela Kafková

b) overovateľov: Rastislav Šubjak, Jozef Gerthofer

Uznesenie č. 27/2/2022 – Oza

1. **volí** Návrhovú komisiu v zložení: Martina Rybárová, Miroslav Kovár, Ing. Ján Polakovič, Ing. Ivan Mackovič Eur Ing.

2. **schvaľuje** Návrh programu zasadnutia obecného

zastupiteľstva

Uznesenie č. 27/3/2022 – Oza

1. schvaľuje Dodatok č. 1 k Zmluve o dielo „Materská škola Zohor“ zo dňa 6. 6. 2022 medzi obcou Zohor a spoločnosťou EUROFRAME, a.s., Sasinkova 2575/4, 909 01 Skalica IČO: 362 57 362.

2. poveruje starostu obce na podpis Dodatku č. 1 k Zmluve o dielo „Materská škola Zohor“ zo dňa 6. 6. 2022.

Októbrová kvapka krvi

Darovanie krvi je skutočným „darom života,“ ktorý zdravý jedinec môže poskytnúť ľuďom chorým a po úrazoch. Je to veľmi prospešný, bezpečný a jednoduchý ľudský krok.

Krv je nevyhnutná k životu. Krv sa nedá ničím iným nahradiť. Krv sa dá získať len darovaním. Každé dve sekundy ju niekto potrebuje. Jedna transfúzna jednotka krvi s objemom 450 ml môže zachrániť až tri ľudské životy. Každoročne sa na Slovensku spotrebuje približne 180 000 transfúzných jednotiek červených krviniek. Potrebujú ju ľudia po úrazoch a nehodách, ľudia podstupujúci operácie, pacienti liečiaci sa na leukémiu, nádorové ochorenia či ochorenia krvných buniek.

Dňa 21. októbra Miestny spolok Červeného kríža už druhýkrát v tomto roku usporiadal v kultúrnom dome darovanie krvi. Darovať krv prišlo 22 ľudí.

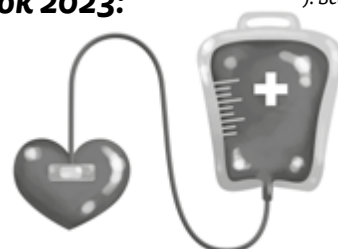
Kto sú vlastne títo ľudia, ktorí prídu a rozhodnú sa dobrovoľne darovať krv a tým zachrániť životy neznámych ľudí? Sú to obyčajní ľudia, ktorí žijú medzi nami, sú to ľudia s veľkým srdcom, ktorí si možno ani neuvedomujú akého dobra sa vlastne dopúšťajú. Patrí im za to nesmierna vďaka a obdiv.

Každá kvapka krvi sa ráta a môže zachrániť ľudský život.

Redakcia
Zohorského hlasu
J. Ščepánková

Termíny darovania krvi na rok 2023:

- 10. február 2023
- 23. jún 2023
- 20. október 2023

Oslava múdrosti

Všetko na svete môže človek zastaviť, čo však nezastaví a ani nespomalí, je čas. V živote človeka sú okamihy, keď si uvedomí, čo znamenajú prežité roky. Veď čože je to sedemdesiatka, osemdesiatka...je to len číslo. Človek je taký mladý ako sa cíti. Niekedy sa cíti na dvadsať a inokedy na sto. Nezamýšľajme sa nad číslami. Zamyslime sa nad tým, koľko svojej múdrosti a životných skúseností tí skôr narodení odovzdali iným, veď predovšetkým bohaté životné skúsenosti, múdrosť a najmä možnosť povedať si: žil som tak, ako som mohol, a konal tak, ako som chcel, aby iní konali – v tom spočíva zmysel ľudského života.

Kvapka času je ako vzácny drahokam na ľudskej dlani. Na dlaniach seniorov sa jagajú tisíce drahokamov, osvecujú ich tváre, na ktoré práca vryla svoje znamenie a my s úctou hľadíme na ich vrásky.

Aj napriek svojim šedinám, vždy budeš pre nás jediná.

Aj napriek tvojim vráskam, hreje ťa naša láska.

Prajeme Ti milý starký, starká, nech ťa sila neopúšťa, nech Ti stále slúži zdravie, či je deň, a či noc hustá.

- Milan Rúfus -

Mesiac október je už dlhodobo mesiacom úcty k starším. Po nútenej prestávke

spôsobenej korona-križou sa naši dôchodcovia konečne dočkali a tak sa 15.októbra kultúrny dom naplnil našimi drahými seniormi. Veľmi nám už chýbali spoločné stretnutia.

Všetkých prítomných dôchodcov v príhovore pozdravil starosta obce Martin Zálesňák. Pripravený bol bohatý kultúrny program, ktorý otvorili majsterky sveta v mažoretkovom športe, mažoretky ELLA z Malaciek. Ich vystúpenia nenechali nikoho na pochybách o tom, že titul majsteriek sveta im právom patrí. Bola radosť sa na nich pozerieť.

Potom prišla na rad prvá skupina oslávencov, ktorí dovŕšili 70, 80 a 90 rokov života v čase, keď bol zákaz stretávať sa a boli sme prinútení byť doma. Boli to roky 2020 a 2021,

ktoré si budeme pamätať ako roky temna.

Detská folklórna skupina Zóhranek so svojim folklórnym pásmom potešila nejedno srdiečko babky alebo dedka. Ich vystúpenie bolo plné spevu, tanca a veselosti.

Tohtoročných oslávencov bolo veru pozhnane. Pri pohľade na nich sa človeku nechcelo ani veriť, že už patria medzi seniorov. Už to nie sú tie starenky v „ručníkoch“ a starečkovia v „širákoch“ na akých si pamätáme z detstva. Nezabudlo sa ani na manželov, ktorí oslávili zlaté a diamantové svadby a najstaršieho občana Zohora pána Havrana.

Záver programu patril Folklórnej skupine Zóhran, ktorá sa predstavila s folklórnym pásmom „Dožinky“ a celým programom nás sprevádzala moderátorka Bibiana Štefanovičová.

Na každej oslave nesmie chýbať chutné občerstvenie. Nebolo tomu inak ani tu. O obsluhu sa postarali žiaci zo základnej školy, za čo im ďakujeme. A potom to už naši seniori roztočili na parkete ako sa patrí. Do tanca im vyhrávala hudobná skupina Modex z Malaciek.

Drahí naši seniori, ďakujeme, že ste prijali pozvanie na stretnutie s nami mladšími. Bolo nám ctou byť s vami na jednom mieste a pohovárať sa o vašich radoostiach, ale i starostiach. Prajeme Vám pevné zdravie a v ďalšom roku Vás znova radi uvidíme.

„Nikto nemiluje život tak, ako starý človek“
- Sofoklés -

Život a obyčaje našich predkov

- Predvianočný čas -

Obdobie po sviatkoch Všetkých svätých a Dušičiek vytvorilo v živote našich starých a prastarých rodičov priestor na relatívny oddych. Ukončili sa všetky poľnohospodárske práce v poli a v záhradách a vznikol časový priestor na drobné práce v hospodárstve a domácnosti. Bolo treba opraviť poľnohospodárske náradie a nástroje, upratať v pivnici i v stodole a vykonať veľa ďalších činností, ktoré sa pri zberových letných a jesenných prácach z časových dôvodov nestíhali. Tieto práce zabezpečovali prevažne muži. Ženy sa sústredili na pradenie, tkanie, vyšívanie, šitie nových odevov, obšívanie a organizovali aj spoločné pracovné stretnutia susediek a príbuzných ako bolo páranie peria „drápački“. Pri týchto spoločných prácach zvyčajne pohostili domáce gazdiné svoje pomocníčky čajom, kávou, vareným vínom, pagáčmi a koláčmi. K ženám sa občas pridali aj chlapi a dospelá mládež, ktorí sa prišli na posedenia porozprávať a spoločne zabaviť. Po skončení drápačiek v jednom dome pokračovali na pozvanie v dome ďalšom kým „neodrápali“ za zimu všetko perie. Takto družne a pri užitočnej práci sa rýchlejšie míňal dlhý zimný čas.

K niektorým dňom zimného predvianočného obdobia sa viažu aj zvyky, ktoré tento čas ozvlášťovali. Na Katarínu (25. novembra) sa začalo obdobie prípravy na Vianoce – advent. Počas neho bol všeobecne rešpektovaný zákaz usporiadania zábav a svadiieb. Katarína znamenala aj poslednú zábavu pred adventom, ktorú organizovala niektorá z miestnych organizácií. Na Katarínu sa od nepamäti sleduje počasie a hlavne si ľudia všímajú naplnenie známej proroctvy „Katarína na buace a Vánoce na ledze“ a opačne.

Na Barborku (4. decembra) v niektorých domácnostiach zvykli dať vykličiť na tanier pšenicu „žitko“. V strede bol hore dnom obrátený pohárik a okolo bolo nasypané „žito“. Každý deň ho bolo treba poliať, aby sa do Štedrého dňa zazelenalo. Vykličené sa dorovna zastrihlo, a na miesto pohárika dali do stredu sviečku. Táto praktika má svoj pôvod vo veštení, kedy chceli hospodári aj takýmto spôsobom zistiť, akú ma žito klíčivosť a akú môžu očakávať úrodu v nasledujúcom hospodárskom roku. Pôvodná funkcia sa však časom zmenila na estetickú a vykličené žitko spolu so sviečkou vytvorili peknú ozdobu na vianočný stôl.

Oblube, najmä u detí, sa tešil Mikuláš (6. decembra) a obchôdzky do starých kožuchov a kabátov preoblečených „Mikulášov“ sa zachovali v menšej miere podnes. Niektorí dospelí sa zvykli preobliecť za Mikulášov a čertov a takto prestrojení navštívili domácnosti s deťmi, objednávali si ich aj rodičia, ktorých deti boli až príliš živé a takto ich trochu a na chvíľu skrotili. Mikuláš deti vyskúšal z počtov, museli ukázať či sa vedia modliť, či vedia nejakú básničku, pesničku a pod. Deti sa na Mikuláša tešili, lebo ich obdarúval ovocím, sladkosťami, orechmi, ale zároveň mali rešpekt pred jeho prísnosťou a najmä strach z jeho sprievodu, menovite z čerta, ktorý štrngal reťazami a hrozil peklom.

Medzi deťmi bol rozšírený zvyk dávať do obloka večer pred Mikulášom vyčistené topánky, do ktorých im sv. Mikuláš v noci nadelil darčeky. Nevedeli sa dočkať rána, ba v mnohých domácnostiach vstali ešte skôr ako rodičia. V topánkach nachádzali odmenu podľa toho, aké celý rok boli. Buď to boli orechy, jablká alebo sladkosti, neskôr i hračky, ale častokrát i uhlie, cibuľa a cesnak, sem-tam i metlička alebo palica na výstrahu, aby boli deti poslušné.

Ľudia si v dávnej minulosti nevedeli vysvetliť rôzne javy a zmeny v prírode, napríklad krátke dni a dlhé noci v predvianočnom období. Podľa mnohých to bol boj svetla a temna. Všetko, čo sa vymkýňalo racionálnemu vysvetleniu a pochopeniu sa ľudia snažili riešiť po svojom. Najčastejšie

rôznymi, pre nás dnes záhadnými a nepochopiteľnými úkonmi sa snažili najmä eliminovať vplyv zlých síl. Aby odvrátili hroziace zlo v podobe povier o bosorkách a bosorákoch, ktorí mohli škodiť nielen ľuďom, ale aj hospodárskym zvieratám, na pomoc si brali cesnak, trojkráľovú kriedu, trojkráľovú vodu a hrotmi von otočené poľnohospodárske náradie napr. „brány“ opierali o maštal a chlievy.

„Zlé sily“ boli podľa poverových predstáv najmä v predvianočnom období na postupe a snažili sa ľuďom a domácim zvieratám najviac škodiť. Preto napríklad na Luciu (13. decembra) chodili po domoch do biela odeté staršie

dievčence „Lucky“, mali zamúčenú tvár, pričádzali a odchádzali potichu, bez slov a húsím krídlom vymetali príbytky, aby symbolicky vymietli z domácností „zlo“ – choroby a biedu. Nosili so sebou pokladničku, ktorou zaštrngali a čakali odmenu v podobe drobných mincí. „Lucie“ prestali chodiť v období po 2. svetovej vojne, ale sem-tam sa táto tradícia oživila a mohli ste v dedine stretnúť mlčiace biele postavy aj v 60. či 70. rokoch 20. storočia. To však už bola len číra tradícia, ale nie pôvodne myšlená ochrana pred zlom.

V predvianočnom čase rovnako prevládlo veštenie počasia, veštenie vydaja a dobrej úrody. Rolníci dvanásť dní pred Vianocami intenzívne sledovali počasie. Mnohí si ho aj zapisovali. Každý deň predstavoval jeden mesiac nasledujúceho roku.

Dievčence na vydaj zase zisťovali, kto bude ich budúcim manželom. Na 13 lístčikov napísali mená chlapcov, poskladali ich a každý deň jeden z nich spálili. Na Štedrý večer zostal posledný trinásty. To mal byť vyvolený.

Na Luciu sa dávali do vody halúzky čerešní. Ak rozkvitli, symbolizovali zdravie a predpovedali dobrú úrodu.

Tieto praktiky mali neskôr viac menej už iba zábavnú funkciu a čo sa týka halúzok i estetickú. Pôvodný poverový význam, vyveštenie budúcnosti a predpoveď dobrej úrody a celkovej prosperity, sa rokmi úplne vytratil.

Mgr. Oľga Drahošová

Grantový program FCC bližšie ku komunite – Zohor 2022 v Základnej škole A. Brunovského v Zohore

V spolupráci so spoločnosťou FCC Zohor, s.r.o. v rámci grantového programu „FCC bližšie ku komunite Zohor 2022“ realizovala naša Základná škola Albína Brunovského v Zohore projekt s názvom „Revitalizácia areálu ZŠ“ z cieľom zvýšiť jeho estetickú a funkčnú hodnotu a tiež sme do projektu zahrnuli zameranie našej školy - environmentálny aspekt vo vzdelávaní.

Zo získaných finančných prostriedkov vo výške 3 027 € sme zakúpili 5 vyvýšených kvetináčov na kvety a 5 lavičiek, ktoré ste si už mohli všimnúť pred obidvomi hlavnými budovami. Sú v našom areáli len pár týždňov, ale máme pocit, ako keby tu boli

odjakživa. Lavičky poslúžia deťom pri čakani na vyučovanie a aj rodičom pri čakani na deti a kvety v kvetináčoch im to čakanie spríjemnia. Tiež sme zabezpečili a osadili k telocvični štyri vyvýšené záhony, ktoré budú využívať na pestovanie rôznych bylín, ovocia a zeleniny deti prvého stupňa na hodinách pracovnej výchovy (79 tretiačkov a štvrtáčkov) a na hodinách prvouky (98 prváčkov a druháčkov).

Z realizovaných aktivít bude mať úžitok celá škola (vyše 360 detí a 27 pedagogických zamestnancov) a tiež širšia verejnosť, pretože v areáli školy sa pohybujú aj rodičia, starí rodičia a tiež ostatní návštevníci

školského areálu, ktorí využívajú telocvičňu a športový areál, či navštevujú alokované pracovisko SZUŠ Lozorno.

Z vlastných zdrojov školy boli zakúpené aj dve zberné nádoby na dažďovú vodu, ktoré budú na jar umiestnené k odkvapovým rúram pri telocvični. Táto voda bude používaná na zalievanie záhonov a tak sa naučíme znovu využívať prírodné zdroje.

Zamestnanci aj žiaci ZŠ A. Brunovského v Zohore ďakujú FCC Zohor, s.r.o. za poskytnutú dotáciu a za spoluprácu.

Podarilo sa zachrániť ďalšiu pamätihodnosť Zohora

V týchto dňoch bola ukončená náročná obnova Sochy sv. Jozefa z roku 1882. Podarilo sa zachovať ďalšiu pamiatku, ktorú dali postaviť naši predkovia a v súčasnosti dotvára atmosféru a vzhľad našej obce. Určite by sa z jej obnovy potešili. Mala by prispieť ku hrdosti na miesto, kde žijeme a aj ku rozvoju cestovného ruchu a cykloturistiky v blízkej budúcnosti.

V ďalšom texte si môžete prečítať reštaurátorskú správu v plnom znení, vypracovanú reštaurátormi.

Reštaurovanie sochy sv. Jozefa v Zohore

Mgr. art. Peter Gregvorek, Mgr. art. Michal Mišáni, 2022

Zistené informácie o technickom stave pamiatky – reštaurátorský prieskum.

- Kompozícia pamiatky – postava sv. Jozefa s malým Ježiškom na rukách je umiestnená na svojom pôvodnom mieste v novodobej železnej ohrádke cca 2,5 x 2,5 metra.
- Menšie zmeny a úpravy:
- Profil terénu je zmenený – niveleta okolitého terénu je navýšená (odhadom do 40 cm).
- Statika podstavca v súčasnosti nie je výraznejšie narušená (praskliny v spojoch, náklony, mechanické úlomky, uvoľnené časti...).
- Statika sochy je veľmi narušená – v havarijnom stave, rozpadáva sa a opadávajú z nej uvoľnené kusy kameňa. Úplne chýbajú alebo sú neodborne doplnené tieto partie sôch: okraje a plochy drapérie, chodidlá Sv. Jozefa, nožičky a ľavá ruka Ježiška, kráľovské jablko...
- Sochárska kompozícia sa nachádza v poškodenom stave spôsobenom zvetraním kamennej hmoty, zanedbanou alebo nevhodnou údržbou.
- Poškodenie samotnej sochy v jej hĺbke je výrazné a nenávratne ohrozuje statiku pamiatky z dôvodu rozpadajúceho sa kameňa, ktorého súdržnosť zabezpečujú už len sekundárne nátery a cementové nánosy.
- Zvetranie je v stave – zániku kameňa a premeny na sypký piesok bez pojiva. Počas reštaurovania sa bežne stávalo, že po odstránení premalby sa miesto očisteného originálneho kameňa spod nej vysypal už iba piesok.
- Povrch je pokrytý hrubými vrstvami cementu – betónových nepriedušných nánosov,

sekundárnych premaliieb nevhodnými syntetickými, akrylovými a olejovými farbami, uhľíkovými krustami, sedimentami sčernalého prachu a mikroflórou.

- Povrchové zvetranie a znečistenie je výraznejšie z viacerých príčin: Samotná pamiatka sa nachádza v nechránenom otvorenom priestore s intenzívnejšími poveternostnými vplyvmi (vietor, dážď, mráz, slnko). Zvetraný povrch obnaženého porézneho pieskovca je schopný absorbovať väčšie množstvo nečistôt, kde stekáním uhľíkatých usadenín s prepojením alkalického vápnika obsiahnutom v kameni vznikli ťažko odstrániteľné vápennaté krusty, vsiaknuté do povrchu (v podtečených partiách drapérie a pod rukami Ježiška).
- Lokálne je povrch porastený drobnou vegetáciou a mikroflórou (machy, lišajníky). V takto zvetranom – sypkom povrchu kameňa, vymývaným atmosférickými zrážkami a vymrzáním, má mikroflóra výborné hostiteľské prostredie (machy, zeleno okrové lišajníky). Tie potom skresľujú aj farebnosť a charakter povrchu (je výrazne tmavší)
- Mechanické oderky kameňa, úlomky sú v rámci celého povrchu – viditeľné. Boli aj pod hrubou vrstvou cementových nánosov.
- Zasolenie a iné chemické, minerálne výkvyty neboli zaregistrované.

Po dôkladnom preskúmaní objektu reštaurovania a na základe reštaurátorského výskumu môžeme špecifikovať najzávažnejší stav poškodenia: Kameň je extrémne zvetraný, stráca svoju homogénnosť a mení sa na sypký piesok

Zvolený postup jednotlivých prác:

Kľúčovým riešením pri reštaurovaní pamiatky bude obnovenie pevnosti kameňa.

1. Lokálna petrifikácia

Petrifikácia prevedená na soche za účelom jej spevnenia a ďalšieho postupu prác – reštaurovania. Tým sa zabezpečilo jej rozpadu počas „mokrých“ etáp čistenia. Použitý roztok esteru kyseliny kremičitej KSE 300. Aplikácia prípravku prevedená pomocou navítaných sond - do bodu nasýtenia kamenného materiálu. (Pri postupe dodržané pokyny technických listov výrobcu.)

Stav pred reštaurovaním

Stav pred reštaurovaním

2. Čistenie a odstraňovanie premaliieb

Pred samotným čistením bola pamiatka celoplošne ošetrená postrekom koncentráty BFA - zabezpečí dokonale zahubenie machov a lišajníkov, prenikne až ku koreňovému systému. V ďalšom kroku bolo prevedené celoplošné odstraňovanie premaliieb chemicko-mechanickým spôsobom za pomoci čistiacich pást, teplovzdušným zmäkčením a skalpelom. Objekt bol dočistený vodným oplachom. Na záver bol podstavec umytý vysokotlakovým vodným – parným čističom. Odstránené boli sekundárne nevhodné cementové tmely a premalby.

Lokalita: Križovatka, pred pohostinstvom u Kratochvíla, Zohor

3. Petrifikácia

Precízna petrifikácia sochy roztokom esteru kyseliny kremičitej – Remmers KSE 300. Aplikácia prípravku prevedená napúšťaním a nátermi na už obnažený kameň do bodu úplného nasýtenia.

4. Tmelenie a rekonštrukcia poškodených častí

Až po dôkladnom spetrifikovaní – znovu prinavrátaní stratenej pevnosti zvetranému kameňu, bolo možné doplniť chýbajúce partie sochy.

Pri tmelení sa sledovala a dodržiavala pôvodná sochárska modelácia jednotlivých detailov plôch, hrán, profilov, taktiež aj štruktúra povrchu kameňa.

Na doplnenie a domodelovanie chýbajúcich častí bola použitá minerálna maltová zmes (Remmers Restauriermörtel).

Miesta tmelenia boli ošetrené tekutým

premostujúcim prípravkom. Väčšie výpadky hmoty kameňa boli premostené antikorovou konštrukciou a drôtom. Tmely následne prebrúsené a prispôbené zvetranému povrchu kameňa.

Rekonštruované boli aj väčšie partie v hmote umelého kameňa (nohy, ruka Ježiška).

5. Retuš a záverečná úprava

Po vyzretí tmelov sa ich farebnosť a štruktúra prispôsobila povrchu kameňa – štruktúre pieskovca. Následná rekonštrukcia originálnej farebnosti sochy:

Podľa zachovaných zvyškov originálnych farieb na soche, podľa dobových analógií a všeobecne zaužívaných historických postupov. Použité boli špeciálne

paropriepustné farby na kameň. Trieda: Keim – Soldalit, fixovaná na kremičité plnivo kameňa prostriedkom Keim soldalit – Fixativ.

Zakonzervovanie a náter liatinovej rozetky (držiaka lampáša) v strede drieku podstavca.

6. Konzervácia – hydrofobizácia.

Celý objekt reštaurovania sa na záver zjednotil konzervačnou lazúrnou hydrofobizáciou. Slúži ako voduodpudivá ochrana pred vymývaním a priesakom atmosférických zrážok do kameňa a jeho následným vymrzaním v zimnom období. Má tiež preventívny účinok pred presakovaním uhlíkových nečistôt a usadzovaním depozitov mikroflóry.

7. Vyhotovenie dokumentácie z priebehu reštaurovania

Všetky etapy priebehu reštaurovania sú

fotograficky a písomne zdokumentované.

8. Určenie režimu ďalšieho využívania a ochrany pamiatky

Objekt po zreštaurovaní bude zakonzervovaný a prispôbený podmienkam v exteriéri. Vzhľadom na poveternostné podmienky, ktorým bude kameň vystavený, odporúčam privolať kompetentnej osoby každé 4 roky na prevedenie údržby prečistenia a hydrofobizáciu pamiatky. Dodržanie tohto postupu predĺži zreštaurovaný stav diela.

V súvislosti s obnovou doporučujem skultivovať bezprostredné okolie. Realizovaná úprava by mala korešpondovať s pamiatkou, a spôsobom aby nedošlo k jej poškodeniu.

Sviečky treba podložiť miskami alebo pre ne vyhradiť špeciálny stojan. Vyhnúť sa poškodeniu kameňa hrdzou z vencov, lacných svietnikov a iných predmetov ukladaných na pomník.

Mgr. art. Peter Gregvorek - reštaurátor

Mgr. art. Michal Mišáni - reštaurátor

Ďakujem reštaurátorom pánom Mgr. art. Petrovi Gregvorekovi a Mgr. art. Michalovi Mišánimu.

Chcem sa poďakovať za finančnú podporu pri obnove Sochy sv. Jozefa:

FCC Zohor, s.r.o., Bratislavskému samosprávnemu kraju, Obci Zohor a to pánovi starostovi Martinovi Zálesňákovi, poslancom, pani Zuzane Filipovej, KAMENÁRSTVU ŠAMORÍN, s. r. o., rodine Jurkovičovej z Krivej ulice, manželom Pivákovcom a OZ Zohor včera a dnes. Bez ich pomoci by sme dielo nezachránili.

Dovoľujem si poďakovať pánovi Jozefovi Polákovi z Technických služieb Zohor za terénne úpravy okolo sochy a pani Zuzane Mackovičovej za poskytnutie cibuliek kvetov.

Za ďalšie sa chcem poďakovať pánovi Lubomírovi Šodekovi za možnosť zapojiť techniku pri reštaurovaní na elektrický prúd a ďalšiu pomoc počas reštaurátorských prác.

Práce na obnove inicioval a koordinoval predseda OZ Zohor včera a dnes.

Ing. Mgr. Roman Šimoník

Predseda OZ Zohor včera a dnes

Letí, letí, všetko letí

Ešte si pamätáme na ladný a pomalý pohyb Andule po oblohe, keď práškovacie lietadlo AN2 vzlietlo z Agroletu za dedinou. To už je ale história, ktorá sa nám trochu pripomenula Andulou za dedinou, ktorá v červenom kabáte rozvážala záujemcov po oblohe ponad Zohor v rámci akcie „Zohor včera a dnes“. Mám rád stroje, stroje historické. Je to úžasné čo naši dedkovia dokázali a ako to ešte dnes funguje a práve takýto už vlastne historický kúsok je AN2. Veď prvýkrát vzlietol už dva roky po vojne.

Naše lietadlo však bolo omnoho mladšie. A tak ten pocit kedy sa to trasie pod zadkom a zrazu je to vo vzduchu sme si užívali všetci, ktorí sme našli chuť a niektorí odvahu. A boli aj takí, ktorí leteli prvýkrát. Vidieť našu dedinu zvrchu, okolitú prírodu, či vlak uháňajúci po koľajach nie je každodenná záležitosť. Za zvuku hviezdicového motora, sme si pozreli kostol a vlastne všetko okolo.

Pohodoví a ústretoví piloti a pozemný personál boli zo Záhoráckeho aeroklubu Senica. Každému dieťaťu po lete za odvahu odovzdali balónik, z čoho mali deti veľkú radosť. Z toho pohľadu, z výšky to vyzerá inak, je krásne vidieť hranice a prechody medzi poliami, dedinou.

Nielen vzlet, ale aj pristátie bol zážitok. Z kludného letu do poskakovania po poli to trvalo chvíľu a myslím, že každý zase stál rád na našej pevnej zemi. Úžasný zážitok, ktorý sa len tak nedeje.

Veľká vďaka za úžasný zážitok pán Šimoník.

text a foto Juraj Mackovič

ZOHOR
VČERA A DNES o.z.

Stretnutie na Zóhrských cibulových hodoch

Pod týmto názvom si mnohí z nás predstavia kostol, kolotoče, stretnutia s rodinou... Ale na týchto hodoch sa stretli priatelia a hlavne milovníci dobrého gulášu.

V sobotu 24. septembra už od skorého rána bolo na našom multifunkčnom ihrisku pomerne rušno. Ako prvý prišli organizátori „Zóhrských cibulových hod“ Občianske združenie Zohorské ozveny. Po nich pomaličky začali prichádzať súťažiaci vo varení gulášu. Bez nich by to veru nešlo. V tomto roku sa prihlásilo 17 družstiev. Každá skupinka súťažiacich dostala rovnaké balíčky hlavných ingrediencií, bez ktorých sa guláš nedá uvariť. Tajné prísady si už museli súťažiaci priniesť sami. Aby na hodoch nebola nuda, lebo predsa len každý správny a dobrý guláš potrebuje nejaký ten čas, než sa z neho stane niečo, čo nám gurmánom pohladí naše mlsné brušká, usporiadatelia súťažiacim pripravili zaujímavé malé sprievodné súťaže ako napr. hod bagančú medzi nohami, pitie piva na čas, krájanie cibule a hádzanie cibulovými loptičkami do terča. Na počúvanie hrala ľudová hudba Kamarádzi z Kútú.

Pre deti pripravili program mamičky a oteckovia z Občianskeho združenia Neposedko. Aj na nich čakali rôzne súťažné disciplíny, maľovanie cibuláčika a samozrejme nechýbalo ani maľovanie na tvár. Zuzka Mackovičová mala po celý čas plné ruky práce. Nebolo v dedine snáď dieťa, ktoré by nebolo pomaľované.

Keďže sme všetci povzbudzovali súťažiacich ako sme len vedeli, nemali sme čas pripraviť si niečo pod zub na obed. Našťastie o naše prázdne žalúdky sa postarali manželia Elena a Dušan Piačekovci, ktorí v predstihu navarili úžasný „gulášek“, folklórna skupina Zóhran so svojimi cibulovými špecialitami, nechýbali ani „pečienky Od Marišky“ a o pitný režim sa postarala vínotka pána Kuchára.

Poobede nastal ten čas, keď súťažné družstvá predstúpili so svojimi gulášmi pred prísnu porotu v zložení: Elena Piačeková, Dušan Piaček, Martin Zálesňák, Alojz Drahoš a jeden vybraný člen zo súťažných družstiev. Rozhodovanie bolo ťažké, všetky boli vynikajúce a mali v sebe niečo špecifické, čím sa odlišovali od tých druhých. Ale nič sa nedalo robiť, vyhrať mohol len jeden. Nakoniec sa porotcovia rozhodli, že najlepší tohtoročný guláš uvarilo družstvo ČUB-ka, čiže Peter Černý, Urbanič a Rasťo Badrna. Druhé skončilo družstvo Stupavskí Zóhran a tretie bolo družstvo Šunka fleky. A za nimi na

prežili pekné chvíľky s kamarátmi, susedmi, priateľmi... Bolo nám spolu veselo a určite bude aj na ďalších akciách, ktoré sa v našej obci budú konať. Už teraz ste všetci srdečne vítaní. Aj na Vás sa tešíme, naši noví občania, prídte medzi nás.

V mene organizátorov ďakujem všetkým, ktorí pridali ruku k dielu. Vďaka Vám sa zase raz dobrá vec podarila.

Na rozhovor s víťazmi sa môžete tešiť v budúcom vydaní Zohorského hlasu ešte pred Vianocami.

Za Zohorský hlas J. Ščepánková,
foto M. Kimlička

štvrtom mieste všetci ostatní súťažiaci.

Záver cibulových hodov patril folklórnej skupine Zóhran, ktorá oslavuje 50. výročie svojho vzniku. Predstavila sa folklórnym pásmom Dožinky. Bolo to v poradí ich tretie vystúpenie.

Ešte sa môžete tešiť na Ošmikovaní turošiny, Regrútú, (tie už boli ale až po uzávierke) Vánoce, Prádky a Fašang. Počas celého dňa všetkých vtipným slovom zabával moderátor Jakub Badrna. Vďaka Kubo, bolo to super.

Počasie si tentokrát organizátori objednali ukážkové a tak sme všetci spoločne

Ja snád' starnem...

„Ježišmária, ja snád' starnem!“ – vyhrklo zo mňa, keď som rozpačito pobežovala po byte. „Fíha, vzhľadom na množstvo šedin na Tvojej hlavičke to je naozaj pozoruhodné poznanie!“ – bavil sa na mne môj partner a pokračoval otázkou: „A čo také sa prihodilo mojej seniorke?“ – „Pamätáš sa, pred určitým časom sme v Malackách nakúpili rôzne farbičky pre deti ako sponzorský dar na Bučové slávnosti a ja ich teraz hľadám a neviem nájsť!“ – zničená som si sadla do kresla a zúfalstvo z „**pozoruhodného poznania, že starnem,**“ ma v tej chvíli priam bičovalo.

„Už zase stresuješ? No, tak skočíme do papiernictva, nákup zopakujeme a to „ukryté sponzorstvo“ použiješ pri inej príležitosti. Veď koniec-koncov, Tvoje angažovanie sa touto akciou celkom isto neskončí.“ – zhodnotil so stoickým pokojom situáciu partner a aj naďalej si spokojne vychutnával svoju šálku kávy. „Lenže ja to musím ešte dnes odovzdať!“ – vzdychla som si a bezradne som znova začala pobežovať po byte hľadajúc stratené, resp. dobre ukryté darčeky pre deti.

„Dnes?! Veď dnes je len štvrtok a pokiaľ viem, Bučové slávnosti zvyknú byť až v sobotu?“ – „Dnes, dnes... a prosím Ťa, neseď tam tak provokatívne bezstarostne a pomôž mi hľadať, lebo ma celkom určite do večera porazí!“

„No, no, no... to sa vyhrázaš alebo sľubuješ 😊? Znova Ťa upozorňujem, že v tomto strese to určite nenájdeš, tak zober to, čo máš, a ideme...“ – takto sa začali tohtoročné Bučové slávnosti u nás doma. Zbalila som všetky nájdené darčeky a spoločne sme vyrazili do kultúrneho domu, aby sme ich odovzdali organizátorom Bibiane, Simonke, Andrejke a Jurajovi.

Atmosféra v našom „kultúráku“ sa v sobotu na prvý pohľad javila rovnako stresujúca ako tá vo štvrtok v našej obývačke, čo sa však neskôr ukázalo len ako mimoriadne pracovné nasadenie všetkých zainteresovaných. Každý pobežoval a niečo chystal. Na jednom mieste sa preberali tekvičky z domácej tvorby, v inom sa dokončovala výzdoba, v stane sa kreslili deťom na tvár rôzne motívy a aj samotné deti tvorili a tvorili. Z kuchynky

zrazu vybehlo dievča s vedierkom... – „Ja len nakrímim poníkov a hneď sa Vám budem venovať“.

„To má čas, pokojne si urobte, čo potrebujete, my počkáme“ – nadviazal rozhovor partner.

„...nakrímim poníkov?! Počula som správne?“ – zopakovala som v otázke fragment z informácie, ktorú sme si obaja pred malou chvíľkou vypočuli. „Tiež som to počul. Tento rok budú na Bučových slávnosti asi aj poníky. Náhodou, to musí byť pre deti naozajstné lákadlo, tak prečo nie?“ – odpovedal mi partner.

„Na priedomí rada stáva, v dutom vnútri sviečku máva, vyrezaný nos, ba aj oči, zľakne sa ten, kto k nám vkročí. Čo je to? Predsa tekvica! Poď, využijeme čas a pozrieme si, čo nám ponúka tekvicová galéria nápadov tento rok.“ – vyrpotala som milú, trochu otrepanú hádanku a vyzvala som partnera, aby sme si zatiaľ pozreli jednotlivé diela nášho kreatívneho drobizgu. A... bolo sa na čo pozerat!

Prieskum miestnosti sme začali proti smeru hodinových ručičiek a hneď pri tekvičkách priam obrovských rozmerov sme sa stretli s knihovníčkou Jankou, ktorá sa snažila spomedzi deviatich tekvic nájsť tú najväčšiu a najťažšiu. „No, ktorá to je? Označená

číslom päť, šesť, alebo sedmička snád'?“ – položila mi nečakane otázku. „Janka moja, to sa pýtaš mňa?! Tej, ktorá si celý život myslí, že toto (ukázala som prstami imaginárnych cca 10 cm) je dvadsať centimetrov a som šťastná v živote, len pri cúvaní mi to robí značné problémy?! V tomto Ti, dievča moje, ja veru neporadím. No, Ty sa snaž!“

„Nezdržuj a pokračuj v chôdzi!“ – vyzval ma nervózne môj chlap, ktorý už obzeral zeleninu netradičných tvarov z našich záhrad a polí. „Máš niečo dôležité na práci, že sa neustále niekam ponáhľaš?“ – spýtala som sa. „To nie, ale vidíš, že má prácu a Ty ju otravuješ nevhodným vtipkovaním!“ Namiesto odpovede som použila chronicky známe „bla-bla-bla“, pridala „vystrúhanú“ grimasu s mierne vyplazeným jazykom a pokračovala už len v objavovaní a obdivovaní všetkých tých nádherných tekvicových výtvorov od strážcu väznice, cez všetky bosorky, cintorín, až po hříbiky, ježkov, kocúra Garfielda, či zelené očko alebo nádhodne hebkú ovečku.

Po prehliadke sme si ešte na malú chvíľku sadli k stolu, aby sme dostatočne nasali atmosféru týchto pekných okamihov a považovali o našich favoritoch na výhru, keď v tom ku mne pristúpil malý chlapec, aby sa pochválil svojím výtvorom. „Teta, poď sa pozrieť, čo som urobil ja!“ – podal mi ruku ako výzvu k tomu, aby som išla s ním. „To si urobil Ty?“ – „Áno, a vieš, čo to je?“ – položil mi otázku,

aby som ja, ignorujúc tabuľku s menom exponátu, odpovedala: „Nie, to netuším“. „To je môj Grco!“ – neskryval radosť a kým on pokračoval v predstavovaní a húževnatom opise jeho netradičnej tvorby, ja som sa pokúšala ukryť moje rozpačité pocity z takejto, pre mňa trúfalejšej kreativity v štýle „ach, jaj 😊“ a...neverili by ste, Grco v kategórii tvorivých dielne vyhral! 😊😊😊

Stála som tam a s údivom počúvala malého „štebotavca“, aby mi to pripomenulo „Čekyho“ (vedz Mariána Čekovského) upravenú verziu z kategórie prísloví, čo použil v jednej víkendovej nemenovanej detskej relácii a znela asi takto: „Kaká matka, kaká Katka, asi zjedli niečo z piatka!“. Uvažovala som, že možno práve v tejto relácii našiel tento malý chlapec inšpiráciu k svojej tvorbe, tak sa tešme, že to nezobral doslovne. Tolká kreativita by asi mnohým z nás vyrazila dych a... týmto by som tému o strašidielkach so zažívacími problémami radšej ukončila. Snáď tak trochu a „pro forma“ v zmysle celospoločenskej výzvy: „Chráňme duševné a fyzické zdravie našich detí!“ 😊

„Tak, čo? Spokojná?“ - zaznela otázka od partnera. „Ja, áno. A Ty?“ - vyzvedala som ja. „Ja som zvyknutý, že kvalita tohto podujatia má stúpajúcu tendenciu, takže „normálka“. Detúrence sa tu poriadne vybláznia, dospeláci hodia do seba nejaké to občerstvenie a pokecajú na čerstvom vzduchu. Myslím, že toto prospieva všetkým a každý si tu nájde niečo, čím sa dokáže zabaviť. Je to milá akcia. Od rána tvorivé dielne a aj Neposedko sa snažil. Teraz tie poníky, maľovanie na tvár, rôzne súťaže od hádzania tekvičiek až po výučbu

žonglovania fakírky Kiky. Niečím prispeli hasiči, DJ Keram sa postaral o hudbu. Všade máš samé meče a zvieratká, vytvorené z balónov, a tento rok prišli deti v rôznych kostýmoch, za čo dostali svietiace náramky. Ja byť tak znova dieťaťom, tak si to vychutnávam jedna radosť, či?“

„Máš pravdu, z roka na rok je stále viac a viac vystavovaných exponátov a aj záujem o účasť v tejto unikátnej súťaži medziročne stále rastie, takže by bolo fajn v takýchto aktivitách pokračovať. Keď k tomu pridáme chutné občerstvenie trebárs v podobe voňavých palacinek a lampiónový sprievod v kostýmoch a maskách, či svetelnú šou našej Zohorčanky Kristínky a všetky tie výherné balíčky napr. s tortou za prvé miesto, myslím, že sa nedá konštatovať nič iné, len, že tu vládne všeobecná spokojnosť“.

A čo Vy, milí čitatelia Zohorského hlasu? Tiež ste odchádzali z Bučových slávností spokojní a v každom dieťati ste videli budúcnosť, ktorou nám súčasne pripomenuli našu minulosť, na ktorú sme už takmer zabudli? Som toho názoru, že každé dieťa je jedinečné a v každom jednom sa ukrýva potenciál urobiť svet trochu lepším miestom. Niektorí by možno mohli namietat, že som

ženou – matkou, ktorá vychovávala vlastné dieťa, čo vo mne zaručene zanechalo akúsi sentimentálnu stopu. No, priznám sa, že aj napriek všetkým snahám byť dokonalou mamou, čo ma držalo vlastne len počas materskej a rodičovskej dovolenky, kedy každé jedlo muselo byť príkladom nutričnej vyváženosti, čas sledovania telky musel byť v súlade s odporúčaniami pediatrov a režim kúpania som pre istotu a z bezpečnostného hľadiska nechávala radšej na pleciach mojej skúsenejšej sestry, o mojej rodičovskej dokonalosti nemôže byť ani reči. Vrátila som sa totiž do práce a všetky moje „zdraviu prospesné predsavzatia“ išli do hája zeleného! No, prečo o tom píšem? Milé maminky, milí oteckovia, možno ste v tento deň nechali v byte po vyrezávaní tekvič poriadny neporiadok, možno bol k večeri len nejaký prihrievajúci polotovár z obchodu a v kúpeľni zostal trebárs „Mount Everest“ (najvyšší vrch Zeme, výška cca 8848 m, leží v Himalájach) špinavej bielizne, no len dúfam, že ste kvôli tomu nemali žiadne trýznivé výčitky. Na šťastných tvárach detí bolo totiž v ten deň vidieť najmä radosť, spokojnosť a úsmevy. Občas asi aj treba porušiť nejaké to pravidlo, aby sa nebudaj snaha o dokonalého rodiča nestala najmä pre nás, maminky, peknou skratkou na psychiatriu 😊. Držte si palce.

Eva Bodorová

P. S. „Deti robia náš život dôležitým.“ – (Erma Bombeck)

Bučové slávnosti – poďakovanie

Október je jedným z najkrajších mesiacov v roku. Príroda si vtedy odieva svoj pestrofarebný šat, polia a záhrady sú posiate, ako drahokamami, rôznofarebnými tekvičkami. K tomuto mesiacu už roky patria **Bučové slávnosti**, počas ktorých týmto darom polí a záhrad vzdávame hold. Po dvoch online rokoch sme sa mohli konečne stretnúť a užiť si toto podujatie plným priehrštím.

Pred a počas tohtoročných Bučových slávností sme vďaka p. Miklošovičovi Tomášovi, p. Kovárovi Štefanovi, p. Grancovi Jánovi, mohli zdarma rozdať viac než 150 tekvičiek, ktoré sa pod rukami detí a dospelých premenili na krásne umelecké diela. Do všetkých kategórií sa spolu zapojilo rekordných takmer 200 prác. Každý, kto sa zapojil, nevyšiel na prázdno. Fotografie víťazov nájdete na strane 31.

Tento rok sa mohol konať len vďaka podpore našich sponzorov: Obec Zohor,

p. starosta Zálesňák Martin, OK SHOOTING Security, s. r. o. p. Černák, t. real manželia Timkovci, Adams bar, p. Miklošovič Tomáš, p. Bodorová Eva, p. Štefanovič Juraj, p. Kovár Štefan, Mäsiarstvo p. Kovár, Vínotéka p. Kuchár, Záhrada Zuzana p. Mackovičová, Reštaurácia Margit p. Rybár, Pizzeria Tykadielko p. Gecler, Detská móda p. Horváthová, Železiarstvo p. Röslerová, Cukráreň p. Samochinová, Bazénová chémia p. Rexa, Knihtlač p. Gerthofer, Knižnica Zohor p. Ščepánková, Tatra banka p. Miklošovičová Simona, p. Hricová, Papierníctvo p. Ščasný, p. Graneč, DJ Keram – Marek Lacko. Srdečne im ďakujeme!

Naša veľká vďaka patrí tiež tým, bez ktorých podpory a spolupráce by sa toto podujatie nemohlo uskutočniť: Miklošovičová Simona, Miklošovič Tomáš, Preučňová Štefanovičová Andrea, Štefanovič Juraj, Ščepánková Jana, Matlovičová Romana, Mikletič

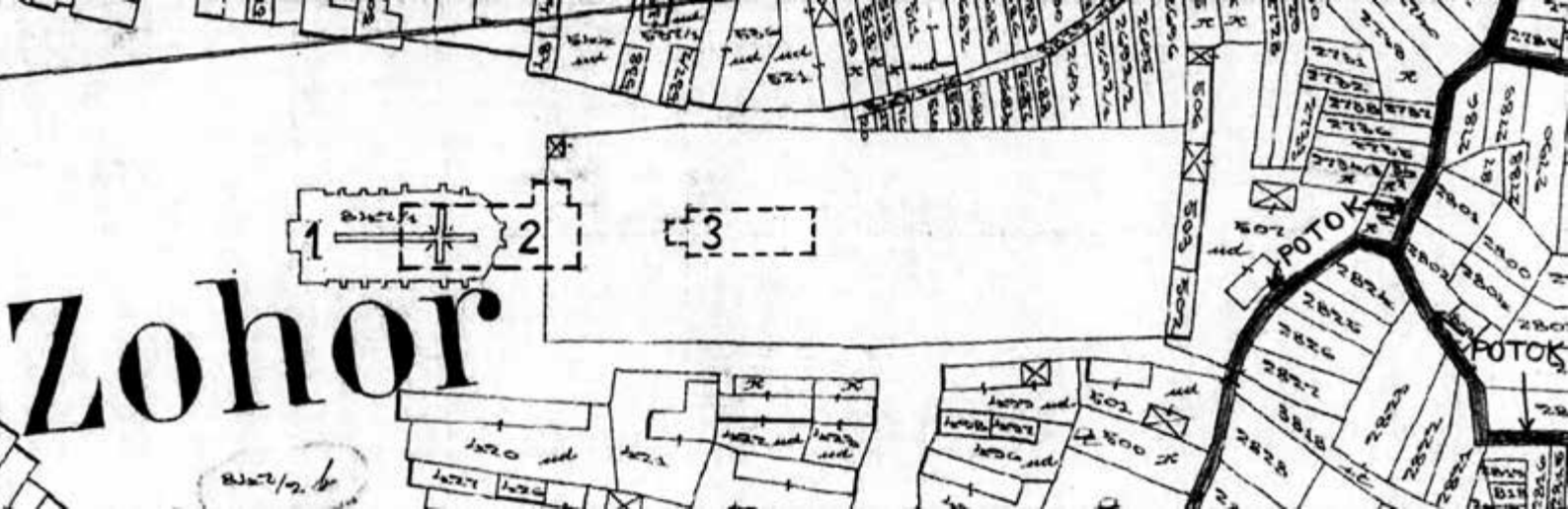
Irena, Sirotová Karolína, Goliášová Andrea, Lapčíková Patrícia, Holičová Zuzana, Partlová Alexandra, Suchová Zuzana, Dudeková Magdaléna, Šteffek Branislav, Základná škola A. Brunovského Zohor, Materská škola Zohor, Červený kríž Zohor, Hasičský zbor Zohor, Technické služby pri obci Zohor, Obecná polícia Zohor.

Novinkou bola výborná spolupráca s OZ Neposedko – miestom pre rodinu. Srdečne im ďakujeme.

Radi by sme tiež poďakovali všetkým malým aj veľkým, ktorí sa aj tento rok zapojili do Bučových slávností. Tiež rodičom za podporu a pomoc malým umelcom. Ďakujeme aj pani učiteľkám a vychovateľkám, ktoré spolu s deťmi každý rok pripravujú krásne a kreatívne skupinové práce.

Tešíme sa ma Vás o rok, tekvicoví priatelia! 🍷 🎃

Za organizátorov B. Štefanovičová

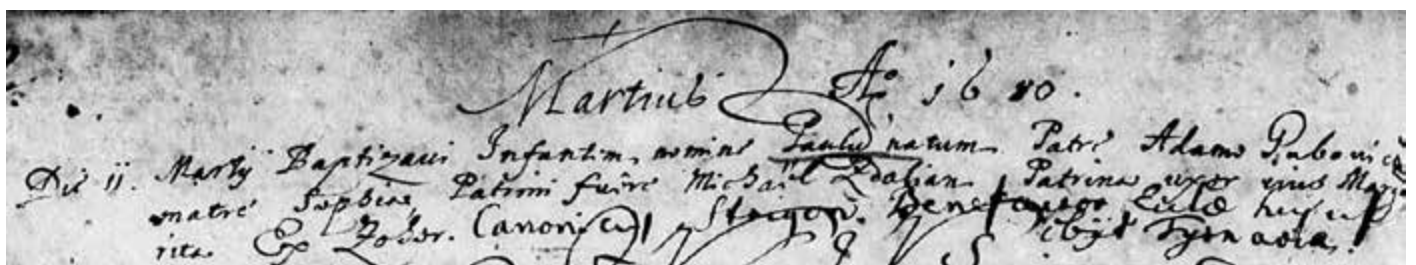
- Výrez z katastrálnej mapy z roku 1914 s doplnením.
1-terajší kostol, 2-kostol z rokov 1736 až 1896,
3-kostol do roku 1736 -

Správy o starých kostoloch v Zohore do roku 1896

Historickými prameňmi, z ktorých možno čerpať údaje o kostoloch v minulosti sú viaceré dobové doklady: kanonické vizitácie, poznámky v cirkevných matrikách a urbárske záznamy. Kanonická vizitácia bola oficiálna návšteva vyššieho cirkevného predstaviteľa - dekana, biskupa, alebo ním poverenej osoby, ktorej cieľom bola kontrola náboženského a sociálneho života vo farnosti. Vizitácie neboli iba cirkevnou záležitosťou, pretože predmetom zisťovania sa stali nielen otázky viery, ale aj pomery finančné, právne, úroveň školstva, osvety, rozvrstvenia obyvateľstva a iné. Tieto údaje boli natoľko dôležité, že mala o ne záujem nielen stolica, ale aj panovník. Kanonické vizitácie a zápisnice z nich boli v uhorských pomeroch aj akosi právnu dohodou medzi cirkvou a stavovskými orgánmi o vzájomných majetkových vzťahoch, najmä od druhej polovice 18. storočia. Výstupom z vizitačných návštev bolo zistenie skutočného stavu cirkevných ustanovizní z hľadiska hospodárskeho. Vyhotovali sa súpisové zariadenia kostolov, dokladali sa majetkové a finančné pomery farnosti, jej príjmy a výdavky a jej vzťah k zemepánovi, ktorý mal patronátne právo. Monitorovala sa aj činnosť a súkromný život zamestnancov farnosti - farára, kaplána, učiteľa, kostolníka a iných. Predmetom zisťovania vizitácie bolo aj plnenie si ich záväzkov a tiež výška ich príjmov. Z každej vizitácie bol spísaný protokol, ktorý je pre nás dnes zdrojom poznatkov o náboženskom, kultúrnom a hospodárskom živote vo farnosti v danom období.

Každý zohorský kostol bol od nepamäti zasvätený sv. Margite Antiochijskej, panne a mučeníci. Úcta k tejto svätici sa v Uhorsku rozšírila začiatkom trinásteho storočia, keď uhorský kráľ Ondrej II. doviezol z križiackej výpravy jej relikviu. Mnohé kostoly, postavené v tomto období dostávali túto patrónku, a preto je pravdepodobné, že aj prvý zohorský kostol s týmto patrocíniom mohol byť postavený už v 13. storočí. Z kanonickej vizitácie ostrihomskej arcidiecézy z roku 1397 sa zachoval prvý údaj o tom, že Zohor mal farára. A z toho je možné vyvodit predpoklad, že v Zohore už najneskôr koncom štrnásteho storočia stál kostol. Najstaršia priama písomná zmienka o zohorskom kostole pochádza z roku 1548. Zohor vtedy patrilo spolu s ďalšími obcami v Bratislavskej stolici hornouhorskému kapitánovi Gašparovi Serédimu, ktorý bol veľmi krutý a bezohľadne využíval prácu svojich poddaných pri prestavbe a opevnení Pajštúnskeho hradu. Zohorčania spolu s inými obcami podali na neho sťažnosť, v ktorej sa okrem iného spomína, že Zohor mal dobre vybavený kostol, ktorý však potreboval opravu strechy, pretože hrozilo jej zrútenie. Farníci preto prosili správcu panstva, aby mohli použiť na jej opravu zisk z výčapu vína, ale nebolo im to dovolené. Správa o havarijnom stave strechy kostola naznačuje, že budova kostola mohla byť už staršia. Dokument ešte spomína, že ku fare patrila aj lúka, ktorú obsadil správca panstva Jajca a nedovolil sedliakom, aby ju kosili.

Neskoršia kanonická vizitácia z roku 1561 spomína zohorský kostol ako „primera-ne vybudovaný“, takže sa Zohorčanom predsa len podarilo opraviť strechu kostola. Urbár z roku 1600 uvádza, že zohorský kostol bol postavený z kameňa, nemal vežu a pri ňom sa nachádzal cintorín s drevenou ohradou. Podľa informácie z roku 1631 bol kostol nanovo prestavaný, avšak nie príliš veľký. Vizitácia z roku 1634, vykonaná vacovským biskupom a bratislavským prepoštom Jurajom Draškovičom uvádza, že „zohorský kostol mal aj filiálky Láb a Lozorno. Bol veľmi pekne zre-novovaný, s klenbou a kamennou krstiteľnicou, zvonom a ozdobeným oltárom“. O tridsať rokov neskôr, v septembri 1663, Turci s pomocou spojeneckých oddielov Tatárov dobyli pevnosť Nové Zámky a postupovali cez Záhorie ďalej na Moravu. Cestou podpaľovali domy, zabíjali obyvateľov a brali mladých ľudí do otroctva. Ich krutosť pocítili aj Zohorčania. V zohorskej matrike krstov z tohto obdobia sa nachádza posledný zápis krstu zo dňa 3. septembra 1663 a ďalšie zápisy až do začiatku roku 1665 chýbajú. Ako dôvod neúplnosti matrik uvádza vtedajší zohorský farár Hubáček v roku 1664 tieto okolnosti: „V tomto roku a mesiaci Tatár ohňom a mečom vyplienil túto dedinu a preto pokrstení nemohli byť zapísaní“ a na inom mieste v matrike píše: „Mnohí tu nie sú uvedení kvôli nepokojom.“ Zohorčania sa ukryli pred nepriateľom v kostole, tento ale útočníci dobyli, vypálili a znesvätili aj cintorín okolo kostola. Veľa obyvateľov Zohora bolo preto nútených aj s malými deťmi utiecť

- Záznam krstu Pavla Kuboviča 11.marca 1680 v zohorskej matrike. Dolu je dopísané-Kanonik ostrihomský. Dobrodinec tunajšieho kostola. Teraz je v Trnave. -

na bezpečnejšie miesto. Bezpečnostná situácia sa zlepšila až v nasledujúcom roku, keď si mohli farníci svoj kostol a cintorín opraviť a 13. júla 1665 ho znovu posvätil ostrihomský kanonik Ján Salix. Ďalšia kanonická vizitácia, ktorá bližšie popisuje zohorský kostol, je zo 6. apríla 1687. Vykonal ju bratislavský prepošt Štefan Szendi. Vizitácia uvádza, že „kostol so sakristiou je zaklenuť. Kazateľnica i chór sú drevené, krstiteľnica kamenná a svätostánok je pripevnený na stene. Kostol nemá vežu, ale na cintoríne sa nachádza drevená zvonica s dvomi zvonmi a jedným malým umieráčikom. Cintorín je obkolesený múrom. Ku kostolu patrí popri viniči i maličká rola a lúka, o ktoré sa starajú veriaci a prináležia k nim tri kláty včiel.“

Vo vizitácii z 3. októbra 1702, vykonanej vesprémskym biskupom a bratislavským prepoštom grófom Ottom Jánom Volkrom, za pôsobenia ostrihomského arcibiskupa kardinála Christiana Augusta, sa konštatuje: „Kostol má tri oltáre. Hlavný je zasvätený svätej Margite Antiochijskej a dva menšie po stranách svätému Jurajovi a svätému Františkovi“. Novinkou je správa o stavbe zvonice: „Veža kostola je dokončená len z polovice. Naďalej sa však ešte využíva drevená zvonica na cintoríne, v ktorej sú i dva zvony. Cintorín je podľa predpisu obkolesený múrom. Dominantou kostola je dvanásťramenný sviatnik zavesený v jeho strede.“

Dňa 26. februára 1714 bola dokončená kanonická vizitácia, ktorú vykonal prepošt Imrich Pongrác. V tom čase bol v Zohore farárom **zohorský rodák Pavol Peter Havran**. Vo vizitácii sa o kostole sa uvádza, že „je celý pod klenbou“.

V roku 1731 boli v ostrihomskej arcidiecéze vykonávané kanonické vizitácie, nariadené vtedajším ostrihomským arcibiskupom Imrichom Esterházim. V Zohore vykonal vizitáciu ostrihomský kanonik Ján Jelenfi. Vizitátor zapísal o zohorskom kostole: „Vo farnosti je Kostol sv. Margity Antiochijskej, ale hrozilo zrútenie klenby a múrov kostola, tak museli farníci začať stavať nový kostol, ktorého základný kameň bol položený toho roku v pondelok po Turáciach, teda 14. mája 1731. Povolenie na stavbu nového kostola farnosti udelil ostrihomský arcibiskup Imrich Esterházi a základný kameň položil bratislavský kanonik Michal Tarkovics. Múry starej svätyne (priestoru s oltárom) sú už rozobraté a múry novej svätyne, a aj časti lode sú vymurované do polovice. Na priechli starého kostola je predstavaná veža a okolo neho je opevnený cintorín, ktorého múr potrebuje taktiež opravu.“

Klenba na starom kostole sa rozpadáva a nový kostol ešte nemá urobený strop. Rovnako sakristia je rozpadnutá a nová zatiaľ chýba. V starom kostole ešte stojí drevený nafarbený chór. V lodi starého kostola, ktorá ešte stojí, sú presunuté dva bočné oltáre a kazateľnica. Bočný oltár sv. Juraja má uprostred jeho obraz na koni medzi sochami sv. Martina a sv. Ambróza, biskupov. V hornej časti je v strede obraz sv. Floriána a po stranách sochy sv. Štefana a sv. Vavrinca, mučeníkov. Na vrchole stojí socha sv. Jozefa. Na oltári sa nachádza takmer celé kamenné tabernákulum z hlavného oltára, ale je príliš veľké, a preto sa na tomto oltári nedajú sláviť omše. Druhý bočný oltár, zasvätený sv. Františkovi z Assisi, má v strede obraz s motívom Porciunkuly. Na krajoch stoja sochy sv. Jakuba apoštola a sv. Antona Paduánskeho. Na obraze na nadstavci je zobrazený sv. František z Assisi a po jeho stranách sú stĺpy.

Kostol z rokov 1736 až 1896. Vizualizácia od Ing.arch. Petra Buffu.

Na vrchole oltára stojí medzi dvomi anjelmi socha Panny Márie. Na tomto oltári sa slúžia sväté omše. Spomínaná kazateľnica je úplne nová, veľmi pekná, nafarbená a pozlátená. Zhotovil ju dal Pavol Kubovics, ostrihomský kanonik. V spodnej časti ju zdobia sochy štyroch evanjelistov a na baldachýne sa týči socha predstavujúca Nanebovzatie Panny Márie a traja anjeli. K oltáru sv. Juraja bola premiestnená aj kamenná krstiteľnica, v jej bronzovej mise sa uchováva krstná voda. Na chóre sa nachádzal organ s ôsmimi mutáciami. Lavice sú v dvoch radoch, ale počas vizitovania boli rozmiestnené hociako. V lodi kostola je uložená socha Panny Márie a veľký kríž s ukrižovaným Ježišom spolu so sochami Bolestnej Panny

Márie a sv. Jána Evanjelistu. Pôvodne boli vo svätyňi, ktorá je zbúraná. Okrem toho sa v kostole nachádza dvadsaťdva nástenných obrazov.“

Nasledujúca kanonická vizitácia sa uskutočnila 10. septembra 1755. Vykonal ju prepošt ostrihomskej arcidiecézy Ján Galgóci. Vo vizitácii sa uvádza: „Kostol bol s veľkou pomocou farníkov postavený v roku 1736. Je celý z kameňa a je pod klenbou. Kostol bol vysvätený.“ (Dátum vysviacky nie je vo vizitácii uvedený).

Vizitácia z 28. septembra 1782 prebehla v dobe, keď stál v čele ostrihomskej arcidiecézy kardinál Jozef Baťán, preto sa označovali tieto vizitácie ako Visitatio Batthyaniana. V Zohore bola vizitácia vykonaná bratislavským kanonikom Jánom Nepomukom Aradym. O kostole je uvedené, že „bol postavený v roku 1736 počas pôsobenia farára **Františka Fabríniho** a nie je obkolesený cintorínom, čo aj vizitátor ocenil ako dodržiavanie nových protiepidemických nariadení. Farár Fabríni s farníkmi postavili od základov novú budovu kostola z pevných materiálov. Celý kostol bol prekrytý klenbou. Strecha bola pokrytá škridlami. Interiér bol vydláždený štvorcovými kamennými dlaždicami. Svätyňa mala dĺžku 30 stôp (9,5 metra), šírku 24 stôp (7,5 metra) a výšku 36 stôp (11,4 metra). Veža kostola siahala do výšky 90 stôp (28,5 metra). Kostol bol vysvätený biskupom Pavlom Révaikom v roku 1753, na jeho stenách boli vyobrazené symboly zasvätenia.“

O tridsať rokov neskôr, v roku 1812, bola vykonaná v Zohore vizitácia bratislavským arcidiaconom Ignáčom Zimánim. Jej záznam potvrdzuje, že „kostol bol postavený v roku 1736 a vysvätený Pavlom Révaikom v roku 1753. Na stavbe kostola sa podieľali prácou a finančnými zbierkami zohorskí farníci. Veľa prispel aj **zohorský rodák, ostrihomský kanonik Pavol Kubovič**. Kostol bol celý z kameňa a bol prekrytý klenbou.“

Žiaľ, aj tento kostol mal podobný osud ako jeho predchodca, ktorý musel byť v roku 1731 zbúraný, pretože hrozilo spadnutie klenby. O stave kostola, postaveného v roku 1736, uverejnil 28. februára 1893 bratislavský denník Grenzbote článok, napísaný miestnym dopisovateľom, podpísaným ako G - - r. Bol ním pravdepodobne zohorský učiteľ, organista (rektor), veliteľ hasičov a zakladateľ prvej zohorskej dychovky Bartolomej Gažo. Z článku vyberáme: „Rímskokatolícky farský kostol v našej obci sa nachádza v nanajvyš dekolátnom stave, vykazuje takmer všade mohutné trhliny, v dôsledku čoho bolo už dávnejšie sanktuárium úplne uzavreté a, podobne ako stredná loď, podopreté mohutnými kmeňmi stromov.“

Napriek tomu sa často zo stien a stropu uvoľňujú rôzne kusy muriva a triešťa sa na dlážke, takže vlastne možno nazvať zázrakom, že do tohto času nikto nebol vážne zranený alebo dokonca zabitý... Bolo dohodnuté s jedným tunajším majstrom vybudovanie baraka z dreva, v ktorom sa v budúcnosti budú konať bohoslužby“. Táto drevená budova bola postavená v parku pred dnešným obecným úradom tak, že sa v jej vnútri nachádzala socha Piety (z roku 1816), pri ktorej sa slúžili sv. omše počas stavby terajšieho kostola.

Pre porovnanie uvádzame históriu výstavby kostola Kapucínov v Bratislave, ktorý bol budovaný v rovnakom čase ako kostol v Zohore a mal rovnaký statický problém ako dva zohorské kostoly.

Základný kameň Kostola kapucínov v Bratislave slávnostne položil 20. decembra 1711 vesprémsky biskup a bratislavský prepošt gróf Otto Ján Volkra. Bol to ten istý biskup, ktorý vykonal v roku 1702 vizitáciu v Zohore. V roku 1717 bol kapucínsky kostol dostavaný a vysvätený nitrianskym biskupom Ladislavom Adamom Erdödym. Avšak už v roku 1735 sa vyskytli na budove kostola vážne statické poruchy a hrozilo jeho zrútenie. Kostol bol totiž postavený za vtedajšími stredovekými hradbami mesta na bahnitej pôde, v priestore, do ktorého pritekal potok zo svahov Malých Karpát. Na vyriešenie havarijnej situácie bol prizvaný vojenský inžinier Feliceus Donat Allia z Viedne, ktorý dal veľkú časť kostola zbúrať a vrstvu bahnitej zemiiny z podlažia odstrániť a nahradiť skalami dovezenými z kameňolomu. Tým sa vytvorilo objemovo stálejšie podlažie, na ktorom postavili novú časť kostola. Uvedené práce prebehli v rokoch 1736-1737.

Aj pri poruchách obidvoch po sebe postavených zohorských kostolov (pred r. 1600? až 1731 a 1736 až 1896) bolo príčinou nevhodné zakladanie. V oblasti, kde boli postavené, sa nachádza pod vrstvou humusu cca 5 metrov hrubá vrstva eolických pieskov, pod ktorými je cca 3 metre hrubá vrstva plastických ílov. Eolické piesky sú sedimenty vzniknuté zo zvetralých morských usadenín alebo z naplavenín vodných tokov. Ako podlažie základovej škáry sú eolické piesky nevhodné, lebo ich objem sa mení so zmenou ich vlhkosti, sú presadavé. Taktiež íly vzhľadom na ich napúčavosť menia vplyvom vlhkosti svoj objem. Navyše, zohorský cintorín sa nachádza na mieste, za ktorým sa rozvetvoval potok, ktorým bolopodlažie kostolov zavodňované. Vplyvom striedania suchých a daždivých období sa objem podlažia menil, čo spôsobovalo v múroch a klenbách trhliny. Potok bol

upravený až melioračnými prácami v druhej polovici 20. storočia.

Zo zachovaných záznamov sa nedá presne určiť, koľko kostolov bolo v Zohore postupne postavených, ale je možné predpokladať, že až do roku 1731 boli stavané na cintoríne, ktorý sa nachádzal s najväčšou pravdepodobnosťou na tom istom mieste ako je dnes. Kostol, dokončený v roku 1736, bol postavený pred cintorínom, ale zrejme bol tiež založený na neupravené podlažie. Podľa katastrálnej mapy Zohora z roku 1854 je možné určiť jeho pôdorysnú veľkosť a polohu. Vstup do tohto kostola bol voči vstupu do terajšieho kostola posunutý o 23 metrov smerom ku cintorínu. Budova kostola mala šírku 14 metrov a dĺžku 35 metrov.

Teraz ešte pár slovami priblížime život kňazov, ktorí pochádzali zo Zohoru, alebo sa zaslúžili o stavbu zohorského kostola v období do roku 1736.

Zohorským rodákom bol kňaz **Pavol Peter Havran**, ktorý pôsobil vo svojej rodnej obci od 17. decembra 1712 do mája 1719. V zozname farárov pôsobiacich v Zohore v rokoch 1654-1860 je uvedený ako *Havran Paulus Petrus Zohoriensis*. Narodil sa v Zohore 15. februára 1681 rodičom Jurajovi a Judite Havranovým. Pri krste dostal meno Peter, druhé meno Pavol bolo rehoľné.

František Fabriní, ktorý s farníkmi postavil v rokoch 1731 až 1736 nový kostol, bol rodák z Malaciek. Po štúdiu bohoslovnia v seminári sv. Štefana v Trnave bol vysvätený za kňaza a 10. júna 1715 bol ustanovený za farára v Slovenskom Grobe. V Zohore bol farárom od 10. januára 1722 a tu aj zomrel 10. augusta 1737, iba rok po dostavaní kostola. V matrike zomrelých sa nachádza pri jeho úmrtí záznam: „*Pochovaný je v chráme*“.

Významným zohorským rodákom bol **Pavol Kubovič**, ktorý sa stal ostrihomským kanonikom. Narodil sa v Zohore 11. marca 1680 Adamovi Kubovičovi a jeho manželke Žofii. Po štúdiu teológie na viedenskom Pázmáneu bol 14. augusta 1703 ustanovený za farára v Dovalove (dnes súčasť Liptovského Hrádku). Od 16. mája 1707 bol farárom v Strážach (dnes súčasť Krakovian). Od roku 1708 pôsobil v Starej Turej, odkiaľ bol 9. októbra 1712 preložený do Krakovian. Od 27. marca 1715 bol farárom v Stupave. V roku 1720 bol inštalovaný za bratislavského kanonika a 5. októbra 1721 za ostrihomského kanonika. V roku 1723 sa stal prefektom (predstaveným) seminára sv. Štefana v Trnave a apoštolským protonotárom (stupeň pred biskupským svätením). Okrem toho bol prefektom kapituly v Ostrihome a kláštora vo Svätom Beňadiku. V roku 1734 bol menovaný

za nitrianskeho archidiakona, ale nebol inštalovaný, lebo 27. apríla 1734 v Ostrihome zomrel. Je pochovaný v kaplnke Kristovho Tela v Bratislave. V zázname jeho krstu v zohorskej farskej matrike je dodatočne dopísané: „*Kanonik ostrihomský. Dobrodinec tunajšieho kostola. Teraz je v Trnave*“. Katolíckym kňazom bol aj jeho synovec **Tomáš Kubovič**, narodený v Zohore 14. decembra 1702 Michalovi Kubovičovi a jeho manželke Kataríne. Po štúdiu v seminári sv. Štefana v Trnave, kde bol jeho strýko Pavol Kubovič prefektom, bol Tomáš v roku 1725 promován na magistra filozofie. Následne študoval na Pázmáneu vo Viedni teológii, kde bol 25. januára 1729 vysvätený za kňaza. Jeho prvým kňazským pôsobiskom sa stala farnosť Kaplna. V rokoch 1731 až 1747 bol farárom vo Vištuku. Od roku 1747 bol farárom v Modre, kde 16. novembra 1759 zomrel.

Terézia Pavlásková
Jozef Pavlásek

Použité zdroje

- HOFERKA Martin: „*Kanonická vizitácia farností Záhorského dekanátu Bratislavského prepošstva z roku 1673*“, In: *Studia historica Tyrnaviensia XVIII.*, vydala Filozofická fakulta Trnavskej univerzity v Trnave 2015, ISBN 978-83-7490-...
- MRVA Ivan: „*Temné storočie 1618-1718*“, vydal PERFEKT, a. s., Bratislava 2021, 396 strán, ISBN 978-80-8226-021-5
- NÉMETHY Ludovicus: „*Series parochiarum et parochorum Archi-diocesis ab antiquissimis temporibus usque annum MDCCXCIV Jussu at sumptu Joannis quondam Cardinalis Simor*“, Ostrihom 1894
- LOPATKOVÁ Zuzana: „*Kanonické vizitácie 16. - 18. storočia v slovenských dejinách*“, vydala Filozofická fakulta Trnavskej univerzity v Trnave 2021, ISBN 978-80-568-0442-1, EAN 9788056804421
- LOPATKOVÁ Zuzana: „*K cirkevnej správe na území juhozápadného Slovenska od druhej polovice 16. do prvej polovice 17. storočia*“, In: *Konštantínove listy 6/2013 Medzinárodný vedecký časopis, Univerzita Konštantína Filozofa v Nitre Filozofická fakulta: Ústav pre výskum kultúrneho dedičstva Konštantína a Metoda*, ISSN 1337-8740
- MACEJKA Martin, VRABLEC Pavol a kol.: „*ZOHOR*“, vydal OÚ Zohor 2014, 231 strán, ISBN 978-80-971620-8-5
- VARHOLOVÁ Adriana: „*Kostoly farností záhorského dekanátu a ich vybavenie v roku 1731 (Kanonická vizitácia Imricha Esterháziho)*“, Univerzita Komenského v Bratislave Filozofická fakulta 2017
- Visitatio Ecclesia Pagi Zohor peracta 26. Februarii 1714. Visitator Emericus Pongracz.
- Visitatio Ecclesia Pagi Zohor 1731 Die 17. Mensis Augusti peracta. Visitator Canonice Joannes Jelenff
- Visitatio Ecclesia Possessionis Zohor et Status edjustem Dies 10. Septembris Anno 1755-peracta.
- Visitatio Batthyaniana Parochia Zohor, Lecta Die 28. Septembris 1782.
- Visitatio Archi Diaconalis Zimányiana Ecclesia, et Parochia Zohor peracta Anno 1812. Archiv Trnavskej arcidiecézy.
- Kanonické vizitácie po Tridentskom koncile - Zborník príspevkov z medzinárodnej konferencie Košice 9. novembra 2006*, Teologická fakulta Katolíckej univerzity v Ružomberku, Vydavateľstvo Michala Vaška, Prešov 2007, ISBN 978-80-7165-639-5
- Westungarischer Grenzbote. Nr. 6983, Dienstag, 28. Feber 1893
- <https://zohor.fara.sk> História farnosti Zohor
- <https://kapucini.sk/> História kapucínov v Bratislave
- Search Historical Records • FamilySearch Kirkevné matriky
- Katastrálna mapa Zohora z roku 1854
- Katastrálna mapa Zohora z roku 1914

Úcta k starším očami detí

V decembri v roku 1990 bol mesiac október vyhlásený valným zhromaždením Organizácie Spojených Národov za Mesiac úcty k starším. Deti si počas mesiaca október rozprávali v Materskej škole o ľuďoch rôznych vekových kategórií, nacvičili program pre svojich starkých a tak nemohla chýbať ani návšteva stacionára v našej obci. Dňa 24. 10. 2022 si boli najstaršie deti z našej materskej školy krátkym programom uctiť starších občanov v Senior Zohor. Zaspievali, zarecitovali a potešili tak klientov zariadenia. Chlapci, ako praví džentlmeni, obdarovali každú dámu kvetom, ktorý vyčaril úsmev každej z nich. Tak drobná jednoduchá vec a koľko šťastia sa odráža v očiach žien pri pohľade na malé dietky a kvietky od nich. Nemali by sme zabúdať na drobné radosti života akým je čo i len pohladenie, úsmev alebo bozk pre blízkych. V ten okamih sa dejú nádherné veci, nežné a krásne, tak potrebné pre celý svet.

Za MŠ Mgr. Katarína Kratochvílová

Prešli sme šesťdesiatminútový okruh tzv. „HRADNÝ.“ Popri Dunaji, kde práve pristávala loď a v diaľke sa jedna v plnej paráde pýšila sme uvideli budovu Slovenského národného divadla. Prešli sme námestím Eugena Suchoňa do centra. Deti fascinovalo množstvo pohybujúcich sa ľudí, áut, električiek, trolejbusov. Nestačili vnímať okolitý svet. Odrazu toľko inšpirácie!

Popri Ganymedovej fontáne, ktorá prezrádzala grécku mytológiu sme sa popod „MANDERLÁK,“ jednu z výškových budov, dostali až k historickej budove pošty. Oproti sa pýšil v plnej paráde kostol najsvätejšej trojice – TRINITÁROM. Keď sme prechádzali Obchodnou ulicou deti sa nestačili diviť, koľko tu bolo obchodov a reštaurácií pokope. Páčila sa im aj promenáda Bratislavy. Svoje čaro mal aj Blumentálsky kostol, národná banka Slovenska a budova slovenského rozhlasu v tvare pyramídy. Deti sa čudovali, ako ju vôbec mohli postaviť. Detská zvedavosť nemá hranice. Počas jazdy padlo neskutočne veľa otázok prečo? začo? načo?

Prechádzali sme popri „PREZIDENTSKOM PALÁCI“ a sídlom vlády Slovenskej republiky, kedysi tu bolo aj letné sídlo arcibiskupa. Bratislava prekypuje historickými budovami, ktoré odkrývajú tajomstvá dávnovej... Zrazu sme sa ocitli pred bránami Bratislavského hradu, kde sa nachádza

budova PARLAMENTU Slovenska. Tu sme mali dvadsaťminútovú prestávku. Hoci začali padať „slzičky – kvapôčky“ z oblakov, nepokazili nám vychádzku po prekrásnej barokovej záhrade. Obdivovali sme majestátnosť a veľkoleposť tohto hradu. Povedali sme si „čo-to“ o histórii hradu a verte- neverte, ale deti načúvali s otvorenými ústami a udivenými pohľadmi. Múry hradu nás lákali vidieť Bratislavu z výšky. To bol ale pohľad! Celé mesto nám ležalo na dlani.

... „Rýchlo nasadať!“ – vláčik Prešporáčik upozorňoval vyzváňaním. Plné dojemných zážitkov sme si znova posadali do nášho zlato-červeného úžasného vláčika a popod mostom SNP, majestátnym pilónovým mostom sme sa dostali až k budove SLOVENSKEJ GALÉRIE s premostením. Na zvedavé otázky detí, čo je to „GALÉRIA“ dostali dostatočnú odpoveď. Videli sme aj najstarší hotel v Bratislave.

Hluk áut, električiek, trolejbusov, davu ľudí prehlušil náš „PREŠPORÁČIK.“ Bolo v ňom veselo, spievalo sa, dokonca aj tancovalo. ... Je úžasné pozorovať šťastné a veselé deti. Kiežby nikdy nepoznali žiadne krivdy a svet by sa nimi len a len smial! ... Tak to bol krásny výlet Bratislavou. Srdečne ďakujeme za túto akciu.

Deti dlho rozprávali o zážitkoch, ktoré prežili a dokonca sa to odrážalo aj v ich kresbičkách. Silné zážitky zostávajú v srdciach po celý život. Jazda vláčikom „PREŠPORÁČIKOM“ je jedným z nich.

Za materskú školu Jana Cabaďajová
foto: archív MŠ

V našej škôlke je úžasne. Žijeme si svoj detský svet a prežívame jednu akciu za druhou. Rozširujeme deťom obzor a snažíme sa odkrývať svet v plnej paráde. Naše malé ratolesti dobre vedia, že hlavným mestom Slovenska je Bratislava. Poznajú ju z obrázkov, publikácií i interaktívnej tabuli. Treba však vymyslieť niečo nové – nepoznané. Čo taký výlet? V škôlke je veľa detí a viete si predstaviť toľko detí túlať sa uličkami Bratislavy? To by bolo nebezpečné a rizikové. Vďaka múdrom a šikovným ľuďom, ktorí skonštruovali vláčik „PREŠPORÁČIK“ sme si prezreli Bratislavu „naživo.“

Autobus nás doviezol do Bratislavy na určené miesto, kde sme prestúpili na vláčik „PREŠPORÁČIK.“ Bol to úžasný pocit viezť sa v ňom, vládla tu super atmosféra. Nielenže sme mali sprievodcu, ktorý nám všetko vysvetľoval, ale postaral sa o dobrú náladu pesničkami, ktoré sme si mohli dovoliť sprevádzať hrou na tele, tzv. detským skandovaním.

Čo sa deje na našej škole...

Európsky deň jazykov

Tento deň vznikol z iniciatívy Rady Európy v Štrasburgu. Hlavnou myšlienkou je, že rôzne jazyky v Európe sú súčasťou nášho bohatého kultúrneho dedičstva a keď sa budeme učiť cudzie jazyky, bude si 700 miliónov Európanov v 46-tich krajinách navzájom aj lepšie rozumieť. Na prvom stupni sa deti dozvedeli, že slovenský jazyk patrí medzi slovenské jazyky a tiež sa naučili, čo znamená, že človek je dvojjazyčný alebo viacjazyčný. Počúvali nahrávky rôznych európskych jazykov a veľakrát sa im aj podarilo uhádnuť, o aký jazyk išlo. Deti zisťovali, ktorí spolužiaci vedia rozprávať aj iným jazykom. Kto vedel, zaspieval pieseň v cudzom jazyku. Na hodine výtvarnej výchovy kreslili štátne vlajky európskych štátov. Cieľom všetkých aktivít bolo pochopiť význam ovládania cudzích jazykov.

Na druhom stupni sme začali tým, že si každá trieda v rámci vysielania školského rozhlasu vylosovala jeden štát, o ktorom si celý týždeň chystala informácie – na hodinách výtvarnej výchovy a techniky kreslili mapu, vlajku a názov krajiny a na hodinách angličtiny či nemčiny sme prekladali základné frázy do daného jazyka krajiny a tiež sme na tabletoch vyhľadávali o danej krajine bližšie informácie, ktoré sme si prichystali na samostatné kartičky. Keď sme toto všetko dali na veľký kartón, mali sme základ pre náš stánok na „Európske trhy“. Potom už len stačilo priniesť rekvizity, suveníry, obliecť si šaty vo farbách krajiny, namaľovať si vlajku na líce, rozložiť repráky, pustiť typickú hudbu, a hlavne naservírovať typické jedlo či nápoj

Exkurzia vo včelárstve – 1.stupeň a 6.ročník

Včielky sú pre našu prírodu veľmi dôležité – Albert Einstein povedal: „Ak uhynie posledná včela, ľuďom zostávajú štyri roky života“. Preto sme sa za nimi vybrali na Včelíu farmu Dušana Dedinského v Devínskej Novej Vsi. Celý areál je krásny, plný kvetín a dekorácií. Najprv sme mali prednášku o včelách a potom testík o tom, čo sme si z prezentácie zapamätali. Oblíbenou časťou bola ochutnávka medu, kde sme vyskúšali rôzne druhy medov, napr. škoricový, agátový, chilli, a veľa ďalších. Boli sme

aj vo výrobni a v sklade s medom a videli sme aj to, ako sa med varí. Starší si kúpili aj krásne spomienkové tričká.

danej krajiny, ktoré deti pripravili deň vopred s pani učiteľkami alebo doma s rodičmi. Každý záujemca mohol potom za 50 centov jedlo ochutnať.

Počasie bolo krásne a tak sa trhy mohli zorganizovať vonku – podarilo sa nám to

5.10. po štvrtej hodine. Deti sa vo svojom stánku striedali, informovali návštevníkov o svojej krajine, rozprávali frázy v danom jazyku a návštevníci chodili zo stánku ku stánku, ochutnávali národné jedlá a postupne vyplňali pracovný list informáciami o daných krajinách. Najrýchlejší boli žiaci zo 6.A, blahoželáme. Ďakujeme veľmi pekne predmetovej komisii jazykov za nápad a realizáciu a všetkým triednym učiteľom za pomoc pri organizácii stánkov počas trhov a rodičom za pomoc s prípravou jedál. Všetky fotky z trhov nájdete na našej webovej stránke.

Projekt „Hovorme o jedle“

Slovenská poľnohospodárska a potravinárska komora vyhlásila jubilejný X. ročník projektu „Hovorme o jedle“. Naša škola sa oficiálne prihlásila do projektu cez internetovú stránku. Na každý deň boli vyhlásené jednotlivé témy, v rámci ktorých pani učiteľky vymysleli pre deti na prvom stupni zaujímavé aktivity na hodinách výtvarnej výchovy či pracovného vyučovania a okrem toho sme sa vybrali aj mimo školu na rôzne exkurzie.

• 10.10. - Exkurzia v mlyne bratov Pilárikových v Skalici

V rámci témy „Chlieb, cestoviny, zemiaky“ sa naši siedmáci dozvedeli, ako prebiehalo mletie múky v minulosti a ako prebieha dnes, ako vyzerajú mlynárske stroje a čo sú silá.

• 11.10. - Exkurzia v jablkovom sade

V utorok bola téma „Ovocie, zelenina a orechy z našich sádov“ a žiaci z 5.A, 5.B a 6.B sa vybrali do jablkového sadu pri Dunajskej Lužnej, ktorý sa volá Dobrý Ježko. Ukázali nám, ako sa pestujú a skladujú jablká a ako sa potom ďalej spracúvajú. Po ochutnaní

viacerých druhov jabĺk môžeme konštatovať, že tie naše slovenské sú naozaj veľmi chutné.

• 12.10. - Exkurzia na Farme First Farms

Táto pôvodne dánska spoločnosť má svoje pobočky vo viacerých krajinách a je známa vysokou kvalitou starostlivosti o zvieratká. Naši prváčikovia v rámci témy „Mlieko a mliečne výrobky od slovenských kravičiek“ navštívili farmu v Plaveckom Štvrtku, kde si mohli pozrieť, ako bývajú kravičky, kde sa pasú a ako sa spracováva čerstvé mlieko. Dokonca videli aj novonarodené teliatko.

• 15.10. - Téma „Odkiaľ jedlo pochádza“ bola spracovaná v rámci Európskeho dňa jazykov, kde sme ochutnávali jedlo z rôznych európskych krajín.

• 14.10. - Navšteva Včelej farmy

prebehla už koncom septembra, pretože včeličky už v októbri spia. V piatok si potom v rámci témy „Cukry, tuky, soli“ žiaci zo špeciálnej triedy vyrábali „zdravé“ cukríky. Téma „Jedz a hýb sa“ zase zarezonovala v rámci Európskeho týždňa športu.

Všetky tieto aktivity sme zdokumentovali a prezentáciu podloženú fotografiami sme poslali organizátorom projektu. V rámci výtvarnej časti „Chutné maľovanie“ sme poslali koláž ôsmačky Michaly Chalmovianskej. Tak uvidíme, možno bude naša snaha aj ocenená. A ak nie, vôbec nevádi, pretože sme sa všeličo naučili a tiež sa pri tom zabavili. Za koordináciu projektu a poskytnutie informácií ďakujeme pani učiteľkám Ivete Bátorovej a Erike Juríkovej.

Prednášky o drogách a kyberšikanе

Tento týždeň navštívila našu školu pani policajka mjr. Ing. L. Dankovičová z policajného zboru z Malaciek, ktorá viedla prednášky o trestnoprávnej zodpovednosti za drogy (tetiáci a ôsmaci) a o tom, ako sa nezamotať do sociálnych sietí (štvrtáci a siedmáci). Na prvých stretnutiach nám vysvetlila, prečo sú drogy i alkohol také nebezpečné a podelila sa s nami o svoje reálne skúsenosti z praxe a z vlastného života. Na konci nám ukázala kufrík s drogami z policajného skladu a odpovedala nám na otázky, ktoré sme jej položili. Druhé prednášky o sociálnych sieťach boli zamerané na to, aké nástrahy nás čakajú na internete a ako si správne preverovať informácie a to je v tejto dobe zvlášť naozaj dôležité. V prípade, že potrebujeme pomôcť alebo poradiť sa môžeme obrátiť na anonymnú Linku Detskej Istoty 116 111. Podobné prednášky pre ostatné triedy prebehnú na jar. Už sa veľmi tešíme.

Plavecký výcvik – šiestaci

24 našich šiestakov sa zúčastnilo plaveckého výcviku v Malackách v plavárni Malina. Bolo to náročné, pretože sme každé ráno museli vstávať na vlak o 7:10. Prvý deň nás rozdelili do 3 skupín podľa toho, ako sme preplávali bazén. Každé ráno sme si dali rozčviku na suchu a potom

aj v bazéne. Postupne sme sa učili dýchať a nedýchať pod vodou, plávať rôzne štýly, bezpečne skákať, potápať sa a bolo veľa zábavy, hlavne s plávacími „slížikmi“. Najviac sa nám páčili skoky. Potom sme si na stanici mohli za odmenu kúpiť fornety. A celý týždeň sme sa v škole poriadne neučili =).

Európsky týždeň športu na školách

Naša škola sa zapojila do 7. ročníka Európskeho týždňa športu. Tento nápad Európskej komisie s heslom „Be Active“ sa ujal v celej Európe, a má za cieľ ľudí všetkých generácií rozhábať a venovať sa športu aj s kamarátmi. Na našej škole prebiehali spoločné rozcvičky na novom športovom ihrisku - deviatci mali na starosti prváčikov, ôsmaci druháčikov, a tak ďalej.

Odbehli sme si dve kolá a medzitým sme si zacvičili pár cvikov, ktoré nám ukazovali pani učiteľky z prvého stupňa. Veľmi sa nám to páčilo, vyskúšali sme si nové ihrisko, zoznámili sa s našimi najmenšími žiakmi a hlavne sme zopár minút vymeškali z hodiny 😊. Takže hýbte sa, decká, môže to byť aj zábavné...

Prebrané zo školského časopisu Zoška

Školský klub detí Zohor

Dňa 16. 9. 2022 sa chlapci prvého, druhého a tretieho ročníka zúčastnili náboru do Hokejbalového klubu v Zohore. Pán Peter Kovár - tréner HBK ROCONABA spolu so svojimi pomocníkmi pripravili pre chlapcov tréning, kde si mohli vyskúšať ako to na takýchto hokejbalových tréningoch prebieha. Aj keď počasie nebolo veľmi priaznivé, tréning sa veľmi vydaril. Chlapci strieľali na bránku, skúšali prihrávku, či len tak viesť loptičku. Zažili veľa zábavy a popasovali sa aj s kondičkou. Dúfame, že sa aspoň pár chlapcov pridá do HBK ROCONABA a budeme im fandieť. Kto by sa chcel pridať - tréningy pre tých najmenších sú: utorok, streda a piatok od 17:30-18:30 na multifunkčnom ihrisku.

Spolupráca ŠKD s klubom dôchodcov

Dňa 12.10 sme s deťmi z 5. oddelenia navštívili Klub jednoty dôchodcov Zohor. Pre našich starých sme si pripravili program v podobe básničky, pesničky a tance. Nezabudli sme ani na obrázky pre starých rodičov. Po našom vystúpení nás ponúkli sladkými maškrtami a čajom ako od babičky. Po občerstvení nás čakal kvíz - určili sme si štyroch žiakov, ktorí bojovali za celé oddelenie proti tímu dôchodcov. Boli tam rôzne otázky z rôznych tém - ako napr. vlastiveda, prírodoveda, rozprávky, hudba, by dokonca aj o našej škole. Deti si lámali hlavu, ale úspešne všetko spoločne zvládli a zvíťazili. Vyhrali sme sladkú odmenu, ale aj zdravé jabĺčka, ktoré sme si v ŠKD potom rozdelili. Bolo to krásne a príjemne prežité popoludnie.

Športové popoludnie v ŠKD

V ŠKD sa každú chvíľku niečo deje, no a 19.10 sme si pripravili športové popoludnie na našom novom ihrisku. Pripravili sme si 5 stanovísk: 1. presúvanie lopty - slalom medzi kužeľmi, 2. rôzne skoky podľa veku detí cez tréningový rebrík, 3. prekážková dráha, 4. streľba na basketbalový kôš a 5. streľba na futbalovú bránu. Deti si tieto stanoviská vyskúšali vždy po oddeleniach. Všetci sme si popoludnie užili s úsmevom na tvári a v zdraví. Vďaka patrí všetkým deťom z 3.B, ktorí pomáhali na stanoviskách.

Prebrané zo školského časopisu Zoško

Zóhrská izbétka

Dňa 29. augusta sme si pripomenuli v základnej škole 77. výročie Slovenského národného povstania. V snahe pripomenúť deťom tento dôležitý moment našej histórie sme navštívili Zóhrskú izbétku, ktorú zriadil vo svojich priestoroch pán Juraj Štefanovič.

Pán Štefanovič, zohorský patriot a zberateľ historických artefaktov, ktoré pochádzajú z 19. a 20. storočia, sa nám snažil, pri tejto príležitosti pripomenúť osoby, ktoré boli priamymi účastníkmi SNP a boli občanmi Zohora. Zameral sa na členov protifašistického odboja o ktorých vedel, že sa zúčastnili povstania. Napríklad Alojz Cabadaj, Štefan Dudek, Štefan Ondriáš, Karol Tavalý a mnohí ďalší. Pripomenul aj dve obete, ktoré padli na začiatku SNP a to Júliusa Stríbrnského a Vojtecha (Alberta) Hubeka - ktorý padol v boji pri Kysaku.

Deti so záujmom počúvali rozprávanie pána Štefanoviča o SNP a otázkam nebolo konca. Najviac ich zaujali predmety z tohto obdobia. Záverom si deti prezreli priestory Zóhrskej izbétky. Niektoré z nich podotkli, že sú tu už po tretíkrát a vždy sa dozvedia niečo nové.

autor a foto M. Hrodeková

Ahojte neposedkovia!

„Je prvý jesenný deň! Čas horúcich čokoládových rán, opečených marshmallowových večerov, a to najlepšie zo všetkého – skákania do listov!“
Medvedík Pú

Jeseň je pre mňa kráľovnou ročných období, to čo dokáže s farbami prírody je neskutočné a tento rok sa naozaj vyznamenala v najlepšom svetle. Prekrásne babie leto sa ťahalo až po november. Hádám každá jedna obecná a neposedkova akcia bola sprevádzaná teplými slnečnými lúčmi. Ďakujeme.

Začiatkom školského roka sme spoločnými silami doťukli posledné kroky smerujúce k novým, čistým, voňavým priestorom pre naše najmenšie detičky. Cvičebňa doplnená o rôzne nové cvičiace pomôcky, systematicky uložené a uchopené na stenách, tak, aby sme z miestnosti využili maximum priestoru, hernička plná hračiek, spoločenská miestnosť plná spoločenských hier, puzzlí, stolného futbalu, hracieho stolu s vláčikovou dráhou, či elektrických šípiek. Zariadili sme novú vypožičanú miestnosť pre jazykové kurzy, tvorivé dielničky, či narodeninové oslavy. V tejto miestnosti sme zaplnili obrovskú vitrínu montessori pomôckami typu „hraj sa s rozumom“, ktoré sú k dispozícii všetkým maminčkám počas otváracích hodín herničky. Môžeme byť každý jeden, kto sa podujal malou mozaikou účasti na premene vnútra domčeka - maľovanie, upratovanie, skladanie, doplnenie hračiek, kníh, či iných pomôcok na seba pyšný. Vytvorili sme naozaj pekné zohorské miesto pre rodinu - ktoré nám môžu všetky okolité dedinky závidieť.

V polovici septembra sme odštartovali pravidelné kurzy – angličtiny pre škôlkárov, pohybovky pre bábätká (od 5 mesiacov po 1 rok), malkáčov (od 1 roku po 2,5 rokov) a veľkáčov (od 2,5 roka do cca 4-5 rokov), kurzy tvorivého ateliéru a otvorili sme herničku – každý deň (okrem kurzovej stredy) doobede – poobede. Ďakujem veľmi pekne každej

maminke, ktorá sa dobrovoľne podujala na otváranie. Vytvorili sme tandemy, slušnú zastupiteľnosť a tak niektorej maminke vychádza otvárať herničku raz za 3 týždne. Keďže Neposedko tvorí už takmer 100 mladých rodíniek – rozhodli sme sa sprístupniť domček a herničku (okrem kurzov) len pre členské rodinky a tak platí na domček rovnaké pravidlo ako na ihrisko. Vstup povolený len členom Neposedka – miesta pre rodinu.

Jeseň bola okrem svojich farieb bohatá aj na naše podujatia pre detičky aj rodičov. Nastal správny čas využiť nové priestory jazykovky a pozvali sme si medzi nás Mgr. Andreu Stískalovú, DiS. z abclife, ktorá nás previedla Kurzom prvej pomoci pre rodičov. Kurzy trvali 2 hodiny a okrem plnohodnotnej teórie bol čas aj na prax. Každý zo zúčastnených rodičov si vyskúšal podanie prvej pomoci na dospeléj osobe, bábätku, či pomoc pri zaseknutí predmetu, jedla v hrdle bábätku. Vyčerpali sme svoje otázky a každý rodič odchádzal s dobrým pocitom, že pri situáciách ohrozujúcich život nestratíme hlavu a zachováme pokoj. Keďže sme si počas leta nepripravili nič špeciálne pre tých najmenších neposedkov vo veku od 10 mesiacikov do 3 rokov pozvali sme do našej cvičebne Divadlo Zábavka so svojim divadelným predstavením pre najmenších s názvom „Snívadielko“. Priniesli sme si veľa vankúšov, prikrývkov, periniek a vytvorili sme z našej cvičebne jednu veľkú mäkkú

postielôčku. Divadelná zábavka s pesničkami pre batolátá, deti, detúchy predstavovala interaktívny fantastický výlet do krajiny Periny - do krajiny splnených snov, v ktorom sme sa naučili ťapkať, dupať, zdravieť sa, ale najmä sme sa dobre zabavili.

O ďalší týždeň sme našu cvičebňu premenili na čarovnú ríšu plnú kúziel a zábavy. Zavítal medzi nás kúzelník Ivan, vďaka ktorému detičky nechápavo sedeli na stoličkách, s údivom pozerali jednotlivé kúzelnícke triky a čerešničkou na torte bol jeho zmysel pre humor, kvôli ktorému sme si poriadne povčičili bránice. Nákazlivý smiech bol počuť od začiatku po koniec Dolnej ulice.

Ako každý rok býva zvykom, aj tento rok sme sa stretli na hrádzi za dedinou a ponáňovali sme kosti našim lietajúcim šarkanom. Tento rok sme opäť trhli rekord svojou účasťou. Vytvorili sme jedno fantastické lietajúce divadlo pri západe slnka. Každý kto mal možnosť ísť okolo sa pristavil na druhej strane hrádze a obdivoval tú krásu vetra, ktorý sa pohrával s každým drakom. Aj počas tejto akcie sme si my rodičia povedali – „koľko málo stačí k detskej radosťi“.

Kto nemohol premiérovu chýbať na tohtoročných Cibulových hodoch? Predsa náš cibuláčik Neposedko! Snažili sme sa vymyslieť nejaký špeciálny aktívny program, ktorý by nás príjemne vyčerpala a tvorivý program, ktorý by súvisel s cibulkou a zároveň by ste si aj vy zasúťažili a skúsili šťastie. V našom kútiku na detskom ihrisku boli nachystané makety cibuliek a rôzne kreatívne pomôcky - farbičky, pastelky, vodovky, fixky, farebné

papiere, nožnice, lepidlá, nálepky, trblietky a iné. Vašou úlohou bolo nachystané make-ty podľa Vašej fantázie vyzdobiť, vyfarbiť, na zadnú stranu napísať svoje meno a vložiť do Neposedkovej schránky. O 12:00 hodine pred obedom sme vylosovali 3 cibulky „pod dohľadom notára“ a 3 výhercovia získali POUKÁŽ-KU na ročný členský príspevok do Neposedka grátis. Do súťaže sa prihlásilo 56 kreatívnych cibuliek. Ešte raz gratulujeme víťazom, poukážky boli rozdané.

Okrem tradičného tvorivého kútika sme si aj my neposedkovia skúsili, aké to je si súťažiť v jednotlivých disciplínach a pripravili sme si pre nich nasledujúce stanoviská:

1. Krájanie drevenej zeleniny a ovocia pod stanovený čas
2. Hod „bagandžou“ do diaľky
3. Hod cibulami do diery
4. Súťažné skákanie vo vreci
5. Beh v kolese s cibuľou na vareške

Poviem Vám to bolo ale zábavy, budeme naozaj poctení, keď nás organizátori prizvú aj budúci rok.

Poslednou predpôrodnou métou, ktorú som sľúbila dvom úžasným žienkam Štefanovičovým, presne týždeň pred mojím termínom, hehe, bola aktívna účasť Neposedka na Bučových slávnosťach. Veľmi preveľmi sme sa tešili, že sme sa po rokoch online priestoru mohli opätovne spolu stretnúť pri kultúrnom dome a našom ihrisku. Účasť bola ako už je u nás zvykom enormná. Pretože za úspešnou akciou, treba predsa hľadať šikovné žienky. Pozdravujem našu Simonku s maminkou – ste naozaj skvelé a radosť s Vami spolupracovať. Podujatie ste posunuli na oveľa vyšší level ako pred obdobím covidu. Vašou odmenou boli spokojné tváre detičiek, rodičov, zúčastnených, neskutočné množstvo vyrezaných tekvičiek a plné stojany skupinovej detskej tvorby. My sme si pripravili bučoweensky vyzdobené ihrisko, všade strašidielka, hrobčeky, pavučiny, oblúbenú kreatívnu časť venovanú z papiera vyrábaným tekvičkám, pavúčikom a namiesto sľubovaných skákacích hradov, ktoré sme v ten deň kvôli mokrej tráve nemohli rozťahnuť bublinkovú show sprevádzanú piesňou Mira Jaroša „Sú to strašidlááá, v noci prídu k nám, sú to strašidlá, chodia keď si sám, sú to strašidlá, ich netreba sa báť, iba strašidlá, tak buď ich kamarát.“ Detičky a ich úžasní rodičia, ktorí prišli v strašidelných maskách, maminy konečne v bosoráckych róbach dotvorili našu zohorskú tekvičkovú slávnosť. Aj tento rok sme sa zapojili svojou tekvičkou – vyrezávanou neposedkovou rodinou do súťaže. Úctivo sme vďaka Vaším hlasom získali 4. – po novom

cibuľové (nie zemiakové) miesto. Ďakujeme, aj budúci rok sa určite opäť zúčastníme. Toto podujatie, ako som už mnohokrát spomínala, patrí medzi moje najobľúbenejšie v dedine. Skvelý nápad, organizácia, detská radosť a tá jeseň.

Koniec roka u nás bude taktiež v znamení rôznych podujatí, prichádza najkrajšie obdobie pre naše detičky – Vianoce. V novembri nás čaká podporná skupina pre zdravé nosenie, keďže sa naša milá komunita rozrástla o ďalšie bábätká – budúcich malkáčov, veľkáčov, škôlkarov. Pripravujeme podujatie pre naše maminy s názvom „5 krokov k rozkvetu Tvojho ženského a materského ja“, ktoré organizujeme spolu so životnou koučkou Katarínou Országhovou, vďaka ktorej si vytvoríme plán ako sa stať šťastnou, radostnou a pohodovou mamou. Pre detičky si chystáme každoročný lampiónový sprievod „Za letom svetlušky“, ktorý tento rok vychádza presne na 11. novembra. Lampiónový sprievod je inšpirovaný priateľským gestom sv. Martina, ktorý sa podelil na ceste s chudobnými o svoj plášť, čím v ňom zapálil svetlo nádeje a lásky. Tento rok sa vidíme o 16:00 v domčeku na Dolnej ulici, kde si vytvoríme svoje vlastné lampášiky. Táto časť je pripravovaná len

pre členov neposedka. V čase, kedy sa zotmie 17:00-17:30 sa spoločne poberieme k Obecnému úradu a budeme pokračovať na ihrisko na Obchodnú ulicu.

V decembri do našej dedinky príde opätovne Vianočná pošta. Detičky budú môcť znovu vložiť svoje vianočné želania do vianočnej schránky a čakať na vianočných pomocníkov, ktorí rozdadajú odpovede od Ježiška. Vyzdobíme si spoločne vianočné ozdôbky na náš nový 2-metrový vianočný stromček, upečieme si premiérovú vianočnú medovníčku a maminky si budú môcť vytvoriť prírodné vianočné vence. Ako každý rok aj tento otvoríme Vianočnú zbierku, v rámci ktorej nám môžete darovať:

- Hračky pre deti od 3 rokov
- Spoločenské hry, detské knihy
- Vianočné ozdoby

Tieto nové hračky si naše detičky nájdu pod vianočným stromčekom v centre pri príležitosti nášho predvianočného stretnutia. Prosím, kto má záujem nás podporiť – skontaktujte sa so mnou na FB profile OZ Neposedko alebo mailom: oz.neposedko@gmail.com. Ďakujeme.

Pre viac informácií o našich podujatiach, pre vstup do nášho členstva neváhajte sledovať našu facebookovskú stránku Neposedko - miesto pre rodinu v Zohore alebo nás kontaktujte na vyššie uvedený e-mail.

S práním krásneho prežitia konca roka so 100% zdravím, pokojných vianočných sviatkov, spoločne s mojím skvelým manželom a našimi už tromi vydarenými neposedkami – Lejlou, Noelom a novoapečeným Maximom.

Vaša Natália

DÔLEŽITÝ OZNAM

Neposedko je miestom pre rodinu, nie pre chorobu. Preto sme zaviedli v domčeku striktné pravidlo týkajúce sa zdravia Vás a Vašich detičiek. Sme voľnočasové centrum a choroba patrí do postele, nie do herničky, či na kurz. (Pozn. za chorobu považujeme obyčajný detský soplík, či biely, žltý, fialový). Zdravé rodinky prosím pri každom vstupe si umyť ruky v kúpeľni dezinfekčným mydielkom. Maminky, ktoré otvárajú herničku, či lektorky, ktoré si vedú svoje kurzy majú oprávnenie otočiť pri vstupe smer: domov. Verím, že ak sa budeme stretávať v 100 % zdraví a eliminujeme choroby do postele, nebudeme musieť sprísňovať pravidlá, či ztvárať herničku. Dosť boli naše detičky bez socializácie. Budme zodpovední k sebe navzájom. Vaše diety=moje diety.

Vaša Natália

Áno milí priatelia milovníci športu a futbalu zvlášť. Konečne sa podarilo osláviť zohorskú storočnicu futbalu. Je to až neuveriteľné, ale je tomu už sto rokov, čo sa v Zohore, v malej dedinke na Záhorí, začal hrať futbal. Veľa vody odvtedy pretieklo kanálom Malina, čo sa v obci dohodla hŕstka nadšencov guľatej lotpy a založila prvý futbalový klub Š.K. Union Zohor. Keď v roku 1920 klub vznikol, jeho funkcionári ešte netušili, že založili tradíciu, ktorá bez prerušenia potrvá niekoľko desiatok ro-

Konečne to vyšlo

sa Vám náhodou táto brožúrka ešte nedostala do rúk, nájdete ju na obecnom úrade alebo v obecnej knižnici.

Oslavy storočnice sa kvôli koronavírusu posunuli o dva roky neskôr. Deň „D,“ kedy sme sa všetci stretli na multifunkčnom ihrisku športová komisia stanovila na 25. júna. Všetko bolo pripravené a my sme sa už tešili na zápasy malých, väčších, veľkých ale aj tých skôr narodených zohorských futbalistov. Ale čo čert nechcel od rána lialo ako z konvy. Dva roky organizátori pracovali na tom, aby všetko klapalo ako hodinky, ale počasie sa hold rozkázať nedá. Našťastie asi okolo 11 hodiny sa mraky potrhali a naši najmenší mohli vybehnúť na trávnik. V priateľskom zápase si zmerali sily s kamarátmi z Plaveckého Štvrtka, po nich nasledovali zápasy prípravka Zohor a prípravka Sološnica, žiaci Zohor U15 a FK Dúbravka, Galaktikos a Starí páni Zohor. O 17.00 hodine sa konalo slávnostné

Obec nezabudla ani na ostatných hráčov, ktorí dostali spomienkové darčeky. Pár slov sme si vypočuli aj z úst pána starostu obce pána Martina Zálesňáka. Futbalistom k ich výročiu poďakovali aj žiaci zo Školského klubu detí pri Základnej škole Albína Brunovského Zohor. Počas poobedia prebiehala aj anketa o najlepšieho hráča Zohora, ktorú jednoznačne vyhral pán Milan Hrica.

V poslednom zápase si zmerali sily FC Zohor Áčko a bývalí hráči FC Zohor. A kto vyhral? No predsa všetci. Hráči na trávniku nechali dušu a hrali pre radosť nás všetkých prítomných, za čo boli odmenení potleskom.

Záver slávnostného dňa ukončila oldies diskotéka s moderátorom rádia Európa z Dennísom Bartalským, ktorý mal pod palcom celé moderovanie osláv.

Naša vďaka patrí všetkým Vám, ktorí ste boli pri zrode tejto jedinečnej udalosti pre našu obec a hlavne pre zohorský futbal. Pripravili

kov a na ktorú budú Zohorčania právom hrdí. Máloktorý klub z vidieka sa môže pochváliť, že hral v najvyššej Slovenskej súťaži, že hral vo finále o Pohár Matice Slovenskej, že dorastenci vyhrali turnaj za účasti 50 mužstiev. Pri vzniku klubu stáli ľudia, ktorí sa do futbalu zamilovali. Boli nielen funkcionári ale aj hráčmi. Ktorí to boli ste si už určite prečítali z buletinu „100 rokov zohorského futbalu,“ ktorý ste si našli v poštových schránkach. Ak

poďakovanie. Predseda... vo svojom príhovore pozdravil všetkých prítomných a odovzdal pri tejto príležitosti pamätné medaile, ktoré Oblasťový futbalový zväz Bratislava - vidiek dal vyrobiť pri príležitosti jubilea 100 rokov založenia futbalového klubu FC ZOHOR do rúk predsedu pána Pavlačiča, ďalej bývalým hráčom, ktorí sa pričínili o zviditeľnenie zohorského futbalu a to pánom Jánovi Požgayovi, Jánovi Masarovičovi a Milanovi Hricovi.

ste to na jednotku z hviezdičkou. Budeme mať na čo spomínať.

A čo dodať na záver. Drahí naši futbalisti, tréneri, funkcionári a všetci, ktorí žijete futbalom prajeme Vám do ďalších minimálne 100 rokov veľa úspechom na futbalovom poli, veľa krásnych gólov v sieti súperov, veľa skvelých a šikovných hráčov, nech sa Vám darí nielen v tom športovom živote, ale aj v osobnom a nech sa Vám zďaleka vyhýbajú všetky zranenia. Futbalu Zdar!!!

Za redakciu Zohorského hlasu J. Ščepánková
foto M. Vrablec

ŽELEZNÝ HASIČ

Prvá hasičská súťaž odkedy bojujeme s pandemiou Covid 19 a zároveň prvá súťaž svojho druhu v našej obci. Presne v tomto duchu sa niesla v sobotu 17. septembra 2022 akcia ŽELEZNÝ HASIČ. Princíp súťaže isto mnohí z radov dobrovoľných hasičov už poznali, no my sme sa ju rozhodli priniesť priamo k nám. Plná zásahová výstroj, dýchací prístroj a množstvo náročných prekážok, ktoré simulujú prácu hasičov počas skutočného zásahu. S týmto všetkým sa musia súťažiaci popasovať v čo najkratšom čase. Napriek nepriaznivému počasiu si našu dráhu vyskúšalo mnoho odvážlivcov, aby preverili svoju fyzickú zdatnosť, ktorá je veľmi podstatná pre každého hasiča. Celkovo sa zúčastnilo 22 súťažiacich z okolitých obcí Láb, Stupava, Záhoriská Ves, Vysoká pri Morave, Malé Leváre, ale aj zo vzdialenejších zborov obcí Letničie, Mliečno a Koválov v troch samostatných kategóriách. 1.miesto v kategórii Muži nad 35

rokov získal Milan Kotvan (DHZ Letničie). V najviac zastúpenej kategórii Muži do 35 rokov sa najlepšie umiestnil Lukáš Vyšváder (DHZ Láb). Z nášho zboru sa zapojili 3 členky: Katarína Velschmidt, ktorej sa podarilo získať medzi ženami krásne 1.miesto, ďalej členky Sofia Stopková a Anna Šimčíková. Veríme, že divákovi potešilo teplé varené víno,

či chutné občerstvenie a v budúcich ročníkoch sa stretneme ešte vo väčšom počte. Medzi najmenšími divákmi mala veľký úspech detská dráha, na ktorej si mohli drobci vyskúšať jednoduché hasičské výkony a zabaviť sa. Ďakujeme za Vašu priazeň a tešíme sa na ďalší spoločne strávený čas!

Vaši hasiči DHZ 1 Zohor

V sobotu ráno 1.10.2022 sme sa skupinka turistov zo Zohoru vybrali autobusom na výlet. Naším cieľom bol Vršatec a jeho okolie. Z parkoviska kúsok od hradu sme sa vybrali asfaltovou cestou cez dedinu až k žltej turistickej značke, ktorá nás viedla k náučnému chodníku. Po odbočení z cesty sme sa dostali k lúke, kde bola prvá naša menšia zastávka na spoločnú fotografiu. Po krátkom oddychu sme pokračovali lesom až k rázcestiu pod Chmeľovou. Odtiaľ sme vyšli na kopec s rovnakým názvom. Cesta bola blatistá a stále nám mrholilo. Nevyhli sme sa ani menším pošmyknutiam, našťastie bez zranení. Po vyšliapaní sme sa ocitli na vrchole kopca Chmeľová - 925 m.n.m. Keďže nám počasie neprišlo poprchanie striedal dážď výhľady sme nemali žiadne. Ešte jedna spoločná foto na vrchole a hor sa dolu svahom po šmyklavom teréne. Keďže turistika bola krátka a nenáročná, blato nám zaručilo pri zostupe trochu zvýšeného adrenalínu. Po príchode k autobusu sme si dali dobrý obed a vybrali sme si pozrieť ešte aj zrúcaninu Vršateckého hradu. Bol postavený v staroveku. Na hrade sa nachádzajú už len pozostatky. Výhľady na prírodu v okolí už boli o čosi lepšie. Ešte spraviť pár fotiek a vydali sme sa na cestu domov. Stretli sme sa dobrá partia a máme opäť nové zážitky. Tešíme sa na ďalší spoločný turistický výlet. V blízkej budúcnosti nás čaká schôdza o ktorej Vás milí turisti budeme včas informovať. Prajem Vám aj v tomto prichádzajúcom období veľa nachodených kilometrov.

Erika Dinušová členka KST Zohor

Vianočný čas v Zohore

- 24.11.2022 ADVENTNÉ DIELNIČKY PRE ŠIKOVNÉ RUČIČKY
 01.12.2022 ADVENTNÉ DIELNIČKY PRE ŠIKOVNÉ RUČIČKY
 03.12.2022 KURZ PEČENIA A ZDOBENIA MEDOVNÍKOV
 04.12.2022 MIKULÁŠ
 07.12.2022 VIANOČNÝ KONCERT NA OÚ ZOHOR
 08.12.2022 ADVENTNÉ DIELNIČKY PRE ŠIKOVNÉ RUČIČKY
 10.12.2022 VIANOČNÉ TRHY A PUNČ OD STAROSTU
 10.12.2022 ODOVZDÁVANIE VIANOČNEJ POŠTY
 13.12.2022 ADVENTNÉ DIELNIČKY PRE ŠIKOVNÉ RUČIČKY
 17.12.2022 VIANOČNÝ LES
 18.12.2022 VÁNOCE V ZÓHRU – FS ZÓHRAN
 06.01.2023 DOBRÁ NOVINA

PRIPRAVUJEME TROJKRÁĽOVÝ KONCERT LESNÝCH ROHOV A HOSTÍ

BLIŽŠIE INFORMÁCIE KU KAŽDEJ AKCII SA VČAS DOZVIETE. TEŠÍME SA NA STRETNUTIE S VAMI.

ZMENA PROGRAMU VYHRADENÁ

KULTÚRNA KOMISIA A OBEC ZOHOR VÁS SRDEČNE POZÝVA NA

Adventné dielničky

pre šikovné ručičky

Výroba vianočných ozdôb v spolupráci s
OZ NEPOSEDKO, pre všetky naše zohorské detičky

vstup voľný

01.12.2022 (štvrtok) od 16:30 hod.
vo svadobnej sále Kultúrneho domu

Príďte so svojimi detičkami stráviť príjemný podvečer a odnesite si zo srdca vyrobené ozdoby na Váš vianočný stromček.

Tešíme sa na Vás všetkých.

KULTÚRNA KOMISIA A OBEC ZOHOR VÁS SRDEČNE POZÝVA NA

Adventné dielničky

pre šikovné ručičky

Pečenie vianočných oblátok a trubičiek

vstupný poplatok 2€*

08.12.2022 (štvrtok) od 17:00 hod.
vo svadobnej sále Kultúrneho domu

Príďte sa priučiť pečeniu oblátok, trubičiek a možno si domov odnesiete pár kúskov na Váš vianočný stôl.

Tešíme sa na Vás všetkých.

* V cene vstupného poplatku je 10ks oblátok a 10ks trubičiek.

Príde Mikuláš!

Pozývame Vás do ulíc na stretnutie
s Mikulášom a jeho vernými
pomocníkmi!

4.12.2022

14:30 hod

BELHAUS

15:15 hod

OÚ ZOHOR

NEVÁDZOVÁ

MUŠKÁTOVÁ

NA ZÁHUMNÍ

KOVÁČSKA

OBCHODNÁ

KVETNÁ

BYTOVKY STANIČNÁ

ČASŤ HVIEZDOSLAVOVEJ

SADOVÁ

STRUHÁROVÁ

ZÁHRADNÁ

ČASŤ HVIEZDOSLAVOVEJ

NA DIELOCH

LÁBSKA

KD ZOHOR

NA TRÁVNIKOCH

NÁM. 1. MÁJA

Nezabudnite sledovať našu
FB stránku „A proč né?“, kde budeme aktualizovať svoju polohu.

Vianočné Trhy 10.12.2022

7:00 - 12:00
SA NA VÁS TEŠIA PREDAJCOVIA REMESELNEJ VÝROBY,
DOMÁCICH PRODUKTOV ČI INÝCH TOVAROV V PRIESTOROCH KD

15:00 - 20:00
PRED KD
PUNČ OD STAROSTU

PRÍDE STRÁVIŤ PRIJEMNE CHVÍLE S PRIATEĽMI,
POCHUTNÁŤ SI NA VÝBORNÝCH JEDLÁCH A NALADIŤ
SA VIANOČNOU ATMOSFÉROU.

VŠETCI STE SRDEČNE VÍTANÍ

OBEC ZOHOR A OBECNÉ
ZASTUPITEĽSTVO V ZOHORE

MIESTNA ĽUDOVÁ
KNÍŽNICA ZOHOR

BURZA KNIH

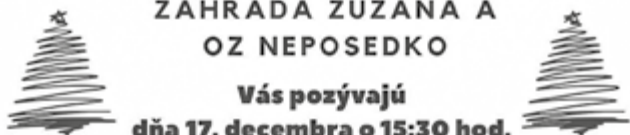
10. DECEMBRA, 7:00 - 12:00

V KD ZOHOR, POČAS
VIANOČNÝCH TRHOV

SYMBOLICKÉ CENY, VÝŤAŽOK PÔJDE NA AKCIE PRE DETI

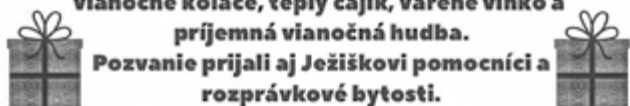
OBEC ZOHOR V SPOLUPRÁCI SO
ZÁHRADA ZUZANA A
OZ NEPOSEDKO

Vás pozývajú
dňa 17. decembra o 15:30 hod.
pred Obecný úrad v Zohore, kde si spoločne
vyzdobíme a po zotmení rozsvietime náš prvý

VIANOČNÝ LES

Súčasťou programu bude drobné občerstvenie,
vianočné koláče, teplý čajík, varené víno a
príjemná vianočná hudba.

Pozvanie prijali aj Ježiškovi pomocníci a
rozprávkové bytosti.

Viac informácií upresníme počas decembra.

Fsk Zóhran, OcU Zohor a OZZO Vás pozývajú

na folklórne pásmo

VÁNOCE

pri príležitosti

50-ťeho výročia vzniku folklórnej skupiny Zóhran

Dňa 18. 12. 2022 o 16:00 hod
v Kultúrnom dome v Zohore

Hosfom večera bude

Folklorná skupina Macejko z Malaciek

vstupné ľubovlné

OZ ROCONABA Vás pozýva na

ŠTEFANSKÝ VOLEJBALOVÝ TURNAJ

26.12.2022 o 9:30 h
v telocvični ZŠ ZOHOR

záujemcovia sa môžu prihlásiť
do 20.12.2022

e-mailom na oz.roconaba@gmail.com •
Whatsapp/Messenger na 0907 775 327

Registrácia účastníkov od 9.00 hodiny •
Družstvá sa losujú • Štartovné 5 €/osoba

Dobrá novina

Koledovanie Dobrej noviny vo farnosti Zo-
hor sa uskutoční dňa **6.1.2023** v piatok,
popoludní. Každá rodina má možnosť prijať
koledníkov a podporiť tak zároveň projekty
Dobrej noviny.

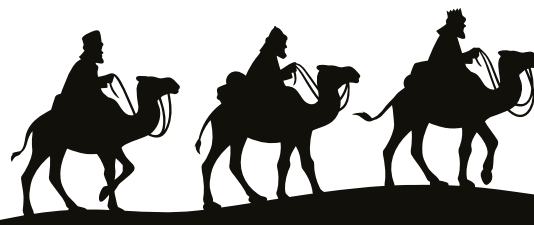
Prihlasovanie záujemcov o prijatie

koledníkov bude prebiehať v čase
od 27.11.2022 do 26.12.2022

v našom kostole, vložení papierika do krabice

Dobrá novina, s uvedením mena a adresy.

Jana Šimberová

Retročlánky 2007-2017

Miništrantský turnaj 2007

15. – 17. augusta 2007 sa v obci Zohor konalo, už 9. stretnutie miništrantov z farností Šulekova, Palárikova a Zohora. Miništranti medzi sebou súperili vo futbale, basketbale, stolnom tenise, náboženskom kvíze a navzájom sa povzbudzovali vo svojej službe pri oltári. Turnaj skončil dvomi prvými miestami, ktoré získali farnosti Šulekovo a Zohor, lebo mali rovnaký počet bodov a jedným čestným miestom, ktoré dostalo farnosť Palárikovo.

Ak sa všetko vydarí a miništranti budú mať ešte stále chuť sa stretnúť, tak jubilejný 10. ročník by sa mal konať vo farnosti Šulekovo.

Touto cestou by sa chceli organizátori turnaja ešte raz poďakovať všetkým tým, ktorí nám pomohli po finančnej, materiálnej, časovej či duchovnej stránke.

Branislav Šteffek

Oceňovanie detí a mládežníkov (r. 2008)

Na podnet starostky obce p. JUDr. Michalinovej bolo MŠ, ZŠ a spoločenskými organizáciami navrhnutých 15 detí a mladých tínedžerov na ocenenie za statočnosť, obetavosť a reprezentáciu obce Zohor. Slávnostné ocenenie sa konalo v nedeľu 2. decembra 2007 v kultúrnom dome v Zohore. Pani starostka v prítomnosti prednostky OcÚ, rodičov a ostatných pozvaných hostí poďakovala týmto mladým ľuďom za reprezentáciu obce a ocenila ich vecným darom. Samostatne ocenila najdlhšie hrajúce členky hudobnej skupiny Vega. Vo svojom prejave ďalej zdôraznila, že je potrebné podporovať prácu mladých ľudí a vyjadrila presvedčenie, že takéto koncoročné vyhodnotenie práce detí a mládeže sa v obci stanú tradíciou. Za ocenených poďakovala predstaviteľkám obce Tatiana Kimličková z hudobnej skupiny Vega.

V tomto roku boli ocenení: Svetlanka Martinková (MŠ), Nikola Doková, Adriana Kovárová, Tatiana Kimličková, Juliana Suchá, David Mackovič, Jakub Ščasný, Silvia Hanúsková, Patrícia Lichoňová, David Drahoš, Peter Štefanovič, Janka Králová žiaci ZŠ v Zohore. Dobrovoľný hasičský zbor v Zohore navrhol Martina Havlína, Katarínu Mackovičovou a Matúša Valenta. Títo mladí ľudia svojim obetavým prístupom zabránili niekoľko tisícovým škodám na majetku občanov.

Zvláštnu cenu odovzdala najdlhšie hrajúcim dievčatám z Vegy: Andrey Štefanovičovej, Simone Štefanovičovej, Angely Štefanovičovej a Lenke Sekerešovej.

Redakcia

Teta Anka ²⁰⁰⁹ spomína...

Sobášne povery

Hovorilo sa, že do vena mladuchy nie je dobré dávať praslicu, aby ju s ňou jej muž nebil. Keď mladuche dávali na hlavu veniec, sedela na drevenom mažiari. Ako náhle vstala, družičky sa usilovali čím skôr sadnúť na uvoľnený mažiar. Ktoej sa to podarilo prvej, tá sa skoro vydala.

Keď chce mladá žena panovať nad svojim mužom, počas prísahy v kostole nech v duchu vysloví svoje želanie a tri krát si pomyslí: „Nech sa stane vôľa moja“. Alebo, keď idú novomanželia okolo oltára, nech nevesta ženíchovi poriadne stúpi na nohu, aby bol pod papučou.

Ďalej sa hovorilo, že ak na nevestin veniec padá sneh, bude nešťastná, ak naň padá dážď, ľúbi vylizovať misy a má rada prívare.

Život oboch snúbencov bude šťastný, keď v deň sobáša svieti slnko. To tiež znamená, že mladucha rada umýva hrnce.

Keď sa mladý pár vrátil zo sobáša, dostal od kuchárky lyžicu medu, aby mali sladký život.

Keď išla mladucha na sobáš, pod pazuchou niesla koláč a keď vychádzala s kostola ponúkala ho družičkám i mladým vdovám. Počas sprievodu do kostola a späť mládenci a poľovníci strieľali, aby sa mladucha nebála...

Tieto povery som zozbierala od starších ľudí, ktorí už nie sú medzi nami. Každý z nich vedel niečo iné. Ja som zapisovala ich výpovede, aby som neskôr podala svedectvo o tom, aké zvyky dodržiavali naši predkovia. Na záver uvádzam jedno múdre príslovie. „Mladomanželia, spoločný život je ako víno, niekedy sladké, inokedy trpkéjšie, ale keď sa máte radi, vypijete ho na dúšok. Nie je takého kostolíčka, kde by nebolo kázanička!“

Anka Havlíková

TEKVICOVÁ ROZPRÁVKA

(r. 2011)

Bolo raz jedno vymyslené kráľovstvo, v ktorom vládol vymyslený kráľ. Ten kráľ nebol obyčajný, ale tekvicový. A keď bol kráľ tekvicový, bola aj vymyslená krajina tekvicová. Bývali v nej veľké aj malé, pekné aj úplne neodolateľné tekvičky a tekvice. Ten kráľ mal ženu, kráľovnú Tekvíciu, mal aj krásnu dcéru, princeznú Tekvulienku. Tekvulienka bola už tekvička urastená. Rodičia ju chceli vydať. Pytači sa zbíhali zo širokého okolia, no Tekvulienke sa najviac páčil Tekvuško z neďalekej dediny Tekvov. Rodičia ju ale chceli vydať do bohatej rodiny. Páčil sa im princ Petržlen zo susedného kráľovstva. Tekvulienka sa s rodičmi nevedela dohodnúť, a tak kráľ Tekvícius navrhol, aby sa konal rytiersky súboj. Tekvulienka najskôr nechcela, bála sa o svojho Tekvuška, ale nakoniec musela privoliť. Kráľ dal vyhlásiť, že v nedeľu sa na kráľovskom dvore odohrá súboj dvoch pytačov o ruku princeznej. Prišla nedeľa, na kráľovský dvor sa dohrnul ozbrojený rytier Petržlen a za ním Tekvuško. O chvíľu sa začal boj na život a na smrť. O niekoľko minút bol Tekvuško taký doráňaný, že sa nevládal ani postaviť.

Petržlen víťazne zdvihol ruky, princezná bola jeho. Tekvulienka tak srdcervúco plakala, že aj kráľ svoj návrh olutoval. Ani Petržlen sa na ňu nemohol pozerieť. Zavolať kráľa Tekvíciusa, aby sa mohli porozprávať. „Počujte, pán kráľ, naozaj nechcem, aby moja žena po celý život túžila po niekom inom ako po mne. Rád by som ustúpil Tekvuškovi z Tekvova, len mi poradte, kde si mám nájsť ženu.“ „Jó, že ma to nenapadlo skôr, veď môj brat má dcéru len o niečo staršiu ako je Tekvulienka. Určite by sa rada vydala, rozmyslite si to,“ povedal kráľ. „Pán kráľ rozhodol som sa. Vašu Tekvulienku si nezoberiem. Požiadam o ruku jej sesternicu.“ Keď to Tekvulienke oznámili, veľmi sa potešila. O pár dní sa na tekvicovom zámku konala krásna svadba. No Tekvulienka sa nevydávala za Petržlena, ale za svojho Tekvuška a rytier Petržlen si nebral Tekvulienku, ale jej sesternicu, grófovú dcéru Tekvenku. Všetci ostali priateľmi dlhé roky a keď mohli, si pomohli.

Emma Hubeková

Výstava hadov v Zohore

(r. 2013)

V utorok 30. júla zavítala do Zohora výstava plazov. Organizoval ju p. Alexander Vígħ so svojou skupinou. Priviezol okolo tridsať živých exponátov hadov – škrtičov, užovky, jaštery a iné exotické plazy. Nechýbali ani krokodíl či obrovské pavúky. O výstavu bol veľký záujem hlavne zo strany starších detí a mládeže. Veď kedy sa podarí človeku pohľadať obrovského hada, vážiaceho sedemnášť kíl a omotať si ho okolo krku.

Zaujímavé komentáre prispeli k rozšíreniu vedomostí o tomto druhu zvierat,

žijúcich na našej planéte. Nejednen návštevník si veru poopravil názor na hady a všeobecne na plazy. Bolo celkom zaujímavé pozorovať reakcie mladších návštevníkov, ktorí bez zábran hladkali tieto „roztomilé“ zvieratká.

Výstavu navštívilo v priebehu dvoch hodín okolo 120 návštevníkov. Dúfame, že takáto výstava nebola u nás posledná a že aj v budúcnosti privítame u nás v kultúrnom dome kus exotiky.

Juraj Štefanovič

PLASTOVO

(r. 2013)

Centrum voľného času v Malackách vyhlásilo v apríli tohto roku súťaž pre žiakov a študentov s názvom Plastovo. Ako sám názov súťaže napovedá, išlo o vytvorenie kreatívneho predmetu alebo využiteľného predmetu z odpadového materiálu. Troška sme sa porozhliadli po okolí a zistili sme, že kontajnery v Zohore sú plné plastových fliaš. A tak sme sa pustili s triedami VIII. A a VIII. B do realizácie projektu. Pôvodnú myšlienku nám vnukla Zuzka Bartalská: „Vytvorte lampu z plastových fliaš.“ Pre tento účel sme nazbierali množstvo plastových fliaš. Začali sme s prácou, decká strihali, vrtali, spájali drôtkami. Pri návšteve Ikey sme objavili vyradené poškodené tienidlá, na ktoré sme upevnili novovytvorené tienidlo. Kolegyňa upratovala u tatka v garáži a našla starú vyhodенú lampu, ale funkčnú. Z nej sme použili elektrický podstavec. A lampy boli hotové. Všetci sme mali radosť z našich dizajnerských kúskov a hrdosť sme ich odviezli do súťaže. No a o mesiac sme už sedeli na vyhodnotení súťaže. Naše lampy to vyhrali.

Ocenená bola aj literárna práca s témou ochrany životného prostredia nášho spolužiaka Jakuba Badrnu. Veľmi pekne opísal svoj postoj k tejto aktuálnej téme. Všetkým výhercom blahoželáme!

Mgr. Smreková Andrea

Knihou Záhoria 2014 je Habánka (r. 2014)

Už z názvu je všetkým jasné o čom asi bude tento článok. Áno knihou Záhoria 2014 sa stala kniha Vojtecha Czobora s názvom Habánka so ziskom 351 hlasov. Potešiteľné pre nás je, že druhé mieste so ziskom 344 hlasov patrí monografii Zohor, ktorú vydal Obecný úrad Zohor na námietku Martina Macejku a Pavla Vrableca a bronzovú priečku si odniesla kniha Holíč – príbeh nášho mesta s počtom 328 hlasov.

Vlaňajšia úroda kníh bola za sedem rokov existencie tejto ankety najbohatšia. O titul „Kniha Záhoria 2014“ bojovalo až 51 titulov. Prívlastok NAJ neurčuje odborná porota, ale porota, o ktorej sa dá povedať, že je tá najväčšia na svete. Je to čitateľská verejnosť. Hlasovať za tú svoju vyvolenú mohli čitatelia na internetových stránkach Senice, Skalice a Holíča ako aj Záhorskej knižnice, Záhorského múzea, Mestskej knižnice v Skalici a MCK Malacky, ale aj vo verejných knižniciach. Hlasovanie bolo spustené 25. júna a do 30. septembra prišlo celkovo 2439 hlasov.

V piatok 16. októbra podvečer vyhlásili výsledky v Záhorskej galérii Jána Mudrocha

v Senici, ktorá je spolu so Záhorskou knižnicou v Senici, Záhorským múzeom v Skalici a Mestským centrom kultúry v Malackách spoluorganizátorom ankety. Na slávnostné odovzdávanie cien bol pozvaný aj náš pán starosta Martin Zálesňák a spolu s jedným z autorov pánom Pavlom Vrablecem prevzali z rúk riaditeľky Záhorskej knižnice pani Soukupovej diplom za nádherné druhé miesto. Všetkým prítomným priblížili prácu na knihe. Pán starosta nezabudol spomenúť, že je to veľký úspech a odmena pre všetkých, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom pričinili, aby táto kniha uzrela svetlo sveta. Vyhlásenie výsledkov Knihy Záhoria svojou hudbou spestril koncertný majster – gitarista Vladimír Ondrejčák.

V mene mojom a aj v mene pána starostu obce by som rada zablahožela ku krásnemu umiestneniu v ankete a zároveň poďakovala autorom námietu pánom Vrablecovi a Macejkovi, ktorí boli aj autormi niektorých textov, redaktorom Mariánovi Kimličkovi, Ludmile Zálesňáčkovej a Márii Mackovičovej, ktorá bola spolu Annou

Procikovou aj editorkou knihy, jazykovej redaktorky Ľubici Štefanovičovej a autorom textu Tomášovi Čejkovi, Olge Drahošovej, Kristiánovi Elschekovi, Dušanovi Senkovi, Milanovi Valachovičovi, Andrejovi Wsólovi, Márii Zacharovej a Andrejovi Závodnému, grafikovi Jurajovi Zvalovi a kníhtlačiarňi Gerthofer za ich svedomitú prácu, ktorú odvedli pri príprave monografie Zohor. Veľká vďaka patrí aj všetkým občanom Zohora, ktorí neváhali a poskytli fotografie zo svojich domácich albumov. Aj Vám patrí toto ocenenie. A, že ich bolo neúrekom by vedel povedať Marián Kimlička, ktorý ich všetky spracovával. Škoda, že sa tam nestali všetky, ale to už by nebola kniha, ale album fotografií.

Čo dodať na záver, snáď len toľko, nech sa knihe darí, nech je čítaná a nech sa o jej úspechu dozvedia všetci, ktorí majú rady dobrú knihu.

J. Ščepánková

Správy z roku 2017

Mladí hokejbalisti sa aj tento rok koncom prázdnin zúčastnili sústredenia v Kyjove, kde si zmerali sily s domácim mužstvom chlapcov a dievčat. Všetky prípravné zápasy sa im podarilo vyhrať. Za odmenu si boli prezrieť Bukonovský mlyn, ktorý sa nachádza blízko Kyjova.

Dňa 2. septembra začala Moravská liga starších žiakov v hokejbale prvými zápasmi. Naši hrali na pôde súperu HBK Bulldogs Brno a ich bojovnosť bola odmenená výhrou, síce tesne 3:4 (po samostatných nájazdoch) a 2:3, ale to nevadí. Hlavné sú predsa body, ktoré získali.

V sobotu 2.9.2017 sa v Kráľovej pri Senci konal 2. ročník turnaja o pohár prezidenta MŠK Kráľovej pri Senci v malom futbale „na žiacke futbalové bránky“. Zúčastnilo sa 13 mužstiev, ktoré boli losovaním rozdelené do dvoch skupín. Naši futbalisti išli obhajovať prvenstvo. Prvých päť zápasov vyhrali a postúpili do semifinále, kde sa stretli s futbalistami z Vištuka. Tento zápas sa im podarilo vyhrať 2:1, ale vo finále už také šťastie nemali a prehrali tesne 0:1 s mužstvom SUFURKY, a tak nakoniec skončili na druhom mieste.

Aj v tomto roku sa podarilo na okresných športových hrách dôchodcov p. Gregerovi, členovi Jednoty dôchodcov v Zohore obsadiť prvé miesto vo vrhu guľou a taktiež v streľbe zo vzduchovky. Vďaka tomu postúpil na krajské športové hry, ktoré sa konali v Malackách. Aj tu bol úspešný a získal zlaté medaily v tých istých disciplínach, čím bol automaticky nominovaný na celoslovenské

športové hry, ktoré sa konali v Trenčíne. V streľbe zo vzduchovky tu našiel premožiteľa a skončil na 5. mieste, ale prišli na rad disciplíny v plávaní a tie sú jeho srdcovkou. V plávaní voľný spôsob skončil na 2. mieste, ale plaveckom štýle prsia ani tento rok nenašiel medzi slovenskými dôchodcami premožiteľa a zlatá medaila putovala do Zohora. Medaily víťazom odovzdal primátor Trenčína, p. R. Rybníček. Prítomné boli aj viaceré športové „celebrity“, medzi inými aj bývalý futbalový reprezentant Slovana Bratislava p. M. Masný. Srdečné blahoželanie k úspechu a veľká vďaka Dušan za krásnu reprezentáciu našej Jednoty dôchodcov i obce Zohor. Už sa tešíme na budúci rok, ako im znova všetkým ukážeš, že ešte veru nepatríš do starého železa.

T.D.

Na dňoch sv. Huberta vo Sv. Antone bolo do života uvedené nové dielo s názvom Poľovnícke pasovanie. Autorom hudby je nám všetkým známy Jakub Badrna. Ceremoniál poľovníckeho pasovania za lovca zveri tvorí sedem poľovníckych fanfár so sprievodným textom, čo dodalo tejto malej zbierke nôh ráz poetického diela. Zbierku uviedol do života Jaroslav Regec, generálny tajomník MPRV SR za zvuku lesných rohov reprezentačného kvarteta SPK. Celý akt pasovacieho ceremoniálu mali návštevníci možnosť zahliadnuť priamo na pódiu. Jakubovi sa v tomto roku nesmierne darí. Ako víťazovi tohtoročnej Česko-Slovenskej súťaže poľovníckych trubačov si na Poľovníckom dni v Malackách prevzal gratulačný list za prezentáciu poľovníckej kultúry z rúk predsedu OPK a Oko SPZ Malacky Miroslava Kopyara.

Najmenší návštevníci

Najväčšie buče

Bučové slávnosti 2022

Detskí víťazi domáca tvorba

Víťazi kategória dospelí

foto Ščepánková

Víťazi atypická zelenina

Víťazky - tvorivé dielne.JPG

ZOHORSKÝ HLAS, dvojmesačník. Vydavateľ: Obecný úrad Zohor, Nám. 1. mája 1, 900 51 Zohor, IČO: 00305235. Medzinárodné štandardné číslo: ISSN 1338-0273. Evidenčné číslo tlače pridelené MK SR: EV 4004. 10. Distribuované zdarma v obci Zohor. Dátum vydania aktuálneho čísla 5/2022: 23. 11. 2022. Uzávierka pre zasielanie príspevkov do nasledujúceho čísla 6/2022: 30. 11. 2022. Šéfredaktorka: Jana Ščepánková. Zástupca: Juraj Štefanovič. Členovia redakčnej rady: Jana Cabadaiová, Juraj Mackovič, Zuzana Filipová, Eva Bodorová. Jazyková úprava: JUDr. Mariana Matulová. Kontakt: redakcia.zh@obeczohor.sk. Grafická úprava: www.gerthofer.sk. Tlač: Tlačiareň Gerthofer. Redakčná rada si vyhradzuje právo na jazykové, štylistické a predtlačové korektúry príspevkov.

Zohorský hlas

VIII. ročník Júl - August 2014 ISSN 1338-0273 * EV 4004/10 zdarma

... Čo myslíte, má vždy krásny plod zď...
Čo myslíš ... Život?

Zohorský hlas

XII. ročník č. 5/2019 ISSN 1338-0273 * EV 4004/10 zdarma

Jeseň

Neviem ako Vy, no ja sa úprimne teším, že horšie upotené leto je už za nami a na dvere nám klope obdobie bilancovania úrody, obdobia pečených gaštanov, burčakov, tekvic, šarkanov, ale aj obdobia spomienok, modlitieb, sviatkov a chryzantém. Je to čas, ktorý by mal byť predvšetkým zámýsľou, no zároveň nám chce dopriať ešte pohodu pri príjemnej hrejivých slnečných lúčoch.

Pratelia, prichádza k nám jeseň. Prívatime ju spoločne, ako umelkyňu – módnú návrháčku jej výsosti prírody, čo sa také nuda parád. Táto „dama“ mení farbu lístia stromov do nádherných odtieňov žltaj, oranžovej, červenej, hnedej, či zelenej a ponúka nám vstupenku na neoviemajúci prehladku netradčných pestrofarebných šiat. Zväzda nás k príjemnému posedeniu na lavkách v parkoch, či v záhradách alebo len na priedomí, kedy si môžeme vychutnať pohľad na tie „raj-cool-ovejše“ prírodné garderoby.

Jeseň – to je poetka, čo šepká zaľubeným o láske. Je to oparovač...
Lavičím avraví. Prosim, zvolnite tempo! Zaslúžite si

Démokitos vo svojej myslenke prinoväl život ku knihe, v ktorej blázon listuje letmo, zatiaľ čo múdry pri čítaní premýšľa, pretože vie, že čítať ju môže iba raz. Starí ľudia vnímajú vlastný vek, vracajú sa k spomienkam z ich knihy života, chcú byť aj naďalej nápomocní svojim deťom, rodine, známym, okolia, chcú aj naďalej rozdávať svoju senosť, múdrosť, lásku, objatie, čo za si od nás bezvýhradne zaslužia rešpekt. Prejavj úcty a najmä lásku, ktorá je snáď najkľužším prostredkom proti starostu. Venovaním úcty našim oscom, matám jtu tak, premietame na jednu z najvzácnejších cností, ktorá môže byť zrodená v duši človeka. Je prejomom súštinou a máta by byť súčasťou každého z nás. Oni, naši starúci rodičia, si rozhodne nezaslúžia ani mzaosť, či zatrpknosť, ani depresívne nálady a už vôbec nie sociálnu izoláciu, veď napokon, vďačíme im za svoj život, a život, to je veľký dar podobný ohľadu. Hoci je časom tvrdší a tvrdší, no čím menej ho ostáva, tým viac si ho vďačíme.

Eva Bodorová

Zohorský hlas

IX. ročník November - December 2015 ISSN 1338-0273 * EV 4004/10 zdarma

Foto: Radka Šlepkánová

Zohorský hlas

XII. ročník 3/2019

Rodný kraj

Čo pre teba znamená tvoj rodny kraj?
Len miesto na mape, či domova raj?
Pre mňa je to miesto kam sa rada vrátim,
kde sa všetko zlé na dobré obráti.

Kedy ho opustíš, odideš,
na meno mu dňo neprideš,
no keď sa všelijak pocišš sešou
a uvedomíš si jeho veľkú hodnotu.

Ulice, po ktorých som ako malá behala
dnes vjserajú mäk, pocišš mňe som z nich mávala,
no slnko každé ráno vychádza
a pri nových zážitkoch ma spravedá.

Svet sa mení, vyvíja,
ľudia rastú – ty aj ja,
preto je pokladom vrátiť sa sem
a pozdraviť svoju rodnu zem.

Daniela Ivančíková

Foto: Vladimír Dmšš o Juraj Mackovič

Zohorský hlas

č. 6/2019 ISSN 1338-0273 * EV 4004/10 zdarma

Milí Pratelja, čitateľa Zohorského hlasu,
po roku sme sa znovu ocitli v čase vtedajšého adventu
a predvianočných priprav a ja by som si pre všetkých veľmi
prála, aby sme to pociťovali ako prichodí obdobie, keď ožívajú
tie najvzácnejšie city aj v dušach ľahostajných.

Som presvedčená, že tajomstvo Vianoc prebýva vo voňavom ihličí
a šiti sa arómovu vanilky, medu, kľmčiekov, badiánu, škoric, či opraze-
ných orechov a mandlí. Vianoce – to je niečo čarokrásne a magické,
čo mení hluč, hnev a nepokoj na tichú melódiu kolied, je to šúpania
z kapra, japačica sa v odlesku rozžareného stromčeka. Je to túžobná
spomenka na tých, čo už nie sú medzi nami. Je to iskierka – svetielko
v diaľke, čo mámi, požíva bližšie a hreje ľudským teplom, ktoré
potrebujeme vnímať po svojom boku.

V súčasnosti však mnohí z nás začínajú Vianoce chápať skôr ako
nevyhnutnosť – vraj atpoň jeden deň v roku musí byť predsa taký,
aby nám pripomenul, ako sa máme k sebe správať, a naplnil nám
srdca dobrotou, ktorú budeme potom žiť aj počas nasledujúcich
dňi, mesiacov... a to je minimálne smutné.

Dnes naozaj nie je ľahké nechať sa zlákať „komerciou“ z pregle-
ných výkladov a obdarováč. No dar, určený pre tých, pre ktorých stojí
za tabuľe do papiera, ale so, že darujeme nym seba. A nezabudnite...
naším šťastím je je len to, že sa nám darí, ale každý deň, keď sme my
a naši najbližší zdraví.

Prichádzajú Vianoce. Príjmite ich, prosím, menej materiale a viac
duchovne - ako čas otvárania ľudských srdiec. Čas veselou, lásky, po-
koja a hlavne detskej radosti. Čas, keď sa môžeme na chvíľu zastaviť,
zaspomínať si a zamyslieť sa nad čarom a atmosférou týchto sva-
točných okamžikov. Čas, kedy nesmierne zabudnúť na svojich bliz-
ročných okamžikov. Čas, aby nás neboli sám. Čas, keď v našich
kych, priateľov a známých, aby nás objatie... trebárs buok pod me-
Vianoce aj pre Vás niečím výnimočným – bláznovstvom uprosred
amty, táľmstvam, objatím a nečakanými návštevami. Nech sú tieto
Vianoce o láske, o teplejších obláčikoch, o úsmevi, či rozžarených det-
ských očach a trebárs akými „darovaním do dňa jaskyňi“ len jedla,
ohň, radno“ (myšlienka P. Brown).

PS. Až pod vianočným stromčekom rozviažeš mašličku, želám
Vám: nech lásku a pokoj nájdete vo Vašom baľičku... ©

Eva Bodorová